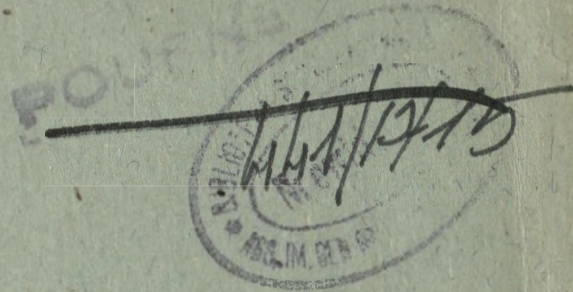

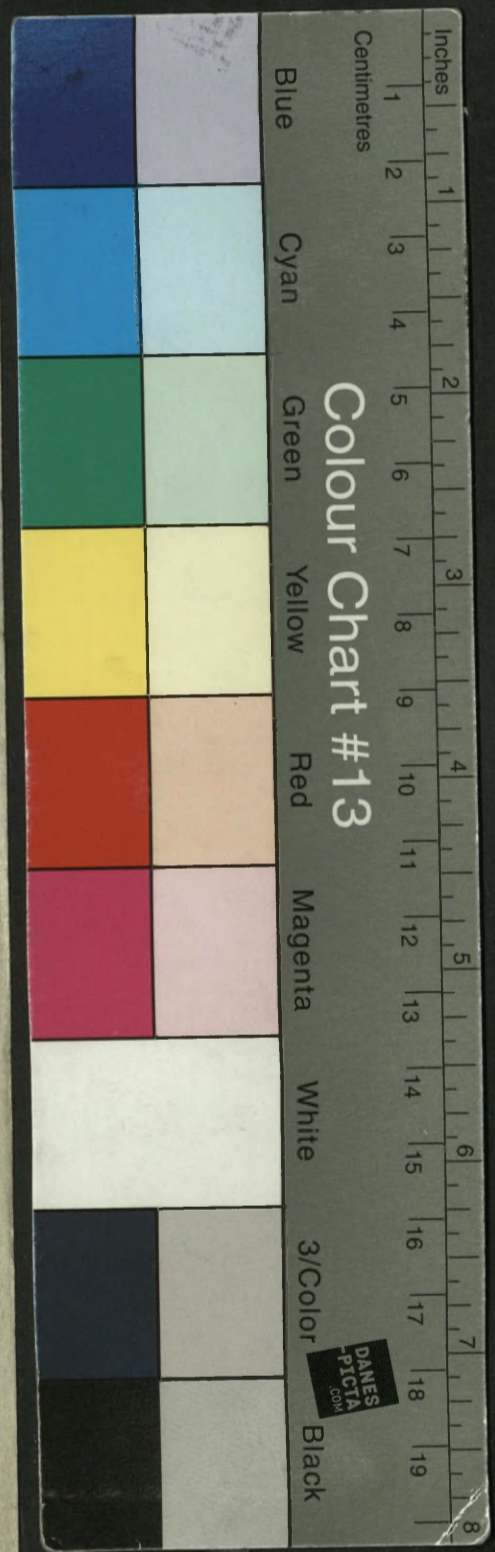
118

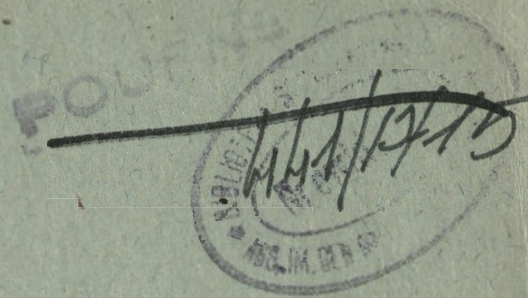
DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA
DO REGULAMINU SŁUŻBY
SZTABÓW W POLU - PROJEKT
MATERIAŁY Z KATEDR CZ-II

pf 35598

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Instytutu Historii i Geografii
Nr ewid. ~~pf~~ 35598

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA
DO REGULAMINU SŁUŻBY
SZTABÓW W POLU - PROJEKT
MATERIAŁY Z KATEDR CZ. II

pf 35598

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Historii i Socjologii

Nr ewid. ~~pf~~ 35598

Amekl. nr 12657/7 -1-

Propozycje zmian i uzupełnienia do projektu
REGULAMINU SŁUŻBY SZTABOW W POLU

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

1. W rozdziale II. Podział obowiązków w sztabach dotychczasowy regulamin określa obowiązki oddziału organizacyjno-ewidencyjnego i uzupełnień, które w treści nie odpowiadają obecnej strukturze organizacyjnej i zakresowi jego działania.

W/g etatu Sztabu Gen.WP została zmieniona nazwa oddziału na
ODDZIAŁ ORGANIZACJI I UZUPEŁNIEN.

Biorąc pod uwagę wnioski z przeprowadzonych ćwiczeń, rolę jaką w nich spełniał oddział /wydział/ oraz poglądy na zakres działalności jego jako organu sztabu w zakresie planowania, koordynacji, ewidencji i uzupełnienia stanów osobowych/Podane w BI nr 1/119/ 1975 r. s 27-28 oraz Przepisy o ochronie tajemnicy w Siłach Zbrojnych PRL cz.V/ proponuję zmianę podrozdziału w/g następującej treści :

Oddział organizacji i uzupełnień jest organem sztabu w zakresie planowania, koordynacji, ewidencji i uzupełnienia stanów osobowych oraz prowadzenia bieżącej analizy napromieniowania wojsk.
Jego obowiązki są następujące :

- planowanie i bezpośrednie kierowanie wszelkimi przedsięwzięciami dotyczącymi struktury organizacyjnej podległych jednostek ;

- studiowanie struktury organizacyjnej, stanów ilościowych wojsk, sztabów, szefostw rodzajów wojsk i służb i przygotowywanie propozycji zmian, przygotowanie i meldowanie szefowi sztabu danych niezbędnych do podjęcia decyzji przez dowódcę.

- ewidencja ilościowego stanu osobowego, uzbrojenia i pozostałego sprzętu technicznego ;

- przygotowanie propozycji w zakresie zgrania przedsięwzięć wszystkich komórek sztabu, szefostw rodzajów wojsk i służb dotyczących uzupełnienia ludzi i techniki bojowej oraz kierowania uzupełnieniem stanów osobowych podległych jednostek ;

- ilościowa ewidencja strat w ludziach i technice bojowej ;

- opracowywanie meldunków i sprawozdań o stratach w stanie osobowym i sprzęcie wojsk, sporządzanie zapotrzebowań na uzupełnienie stanu osobowego ;

- ewidencja napromieniowania stanów osobowych.

- imienna ewidencja strat w ludziach oraz inne czynniki

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działania Specjalnych
Nr. 12657/7

związane ze stratami bezpowrotnymi, określone w oddzielnych przepisach ;

- sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań organizacyjno-uzupełnieniowych w związkach operacyjnych /związkach taktycznych, oddziałach ;

- ewidencja blankietów kart tożsamości, znaków tożsamości oraz opasek z czerwonym krzyżem ;

- ewidencja rzeczywistych i umownych nazw oddziałów i urzędzeń oraz przekazywanie tych danych węzłom /stacjom/ poczty polowej w celu terminowego dostarczania dokumentów bojowych i przesyłek pocztowych ;

- opracowywanie danych i dokumentów dla potrzeb utajniania informacji przekazywanych przez niego za pomocą technicznych środków łączności.

2. Kancelaria sztabu jest komórką organizacyjną sztabu i zabezpiecza działalność poszczególnych jego ogniw. W związku z powyższym zakres jej działalności winien być ujęty w projekcie regulaminu w/g następującej treści :

Kancelaria sztabu jest przeznaczona do prowadzenia ewidencji dokumentów otrzymanych i wytworzonych oraz pieczęci służbowych i pomocniczych. Ponadto zabezpiecza ona pracę sztabu w zakresie drukowania i kreślenia dokumentów oraz zaopatrzenie w materiały kancelaryjne i piśmienne. Jej obowiązki są następujące :

- prowadzenie na bieżąco ewidencji dokumentów wytwarzanych i otrzymywanych ;

- ewidencjonowanie dokumentów przekazywanych technicznymi środkami łączności oraz dostarczanych bezpośrednio wykonawcom merytorycznym przez oficerów kierunkowych, łącznikowych itp., po wykorzystaniu tych dokumentów przez wykonawców ;

- prowadzenie ewidencji dokumentów utraconych w wyniku działań bojowych, przez dokonywanie adnotacji o utracie danego dokumentu w odpowiedniej pozycji zapisu właściwego urzędnika ewidencyjnego ;

- inspirowanie przedsięwzięć mających na celu odzyskanie dokumentów utraconych, w razie gdy istnieją ku temu realne możliwości ;

- organizacja pracy w komórkach zajmujących się wytwarzaniem lub reprodukcją dokumentów i sprawowanie nad nimi bezpośredniego nadzoru ;

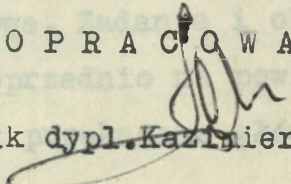
- wysyłanie przesyłek pocztowych z uwzględnieniem działania organów poczty polowej ;

- kompletowanie dokumentacji i przygotowanie akt wytworzonych lub zdobytych w czasie działań bojowych celem przekazania ich właściwemu archiwum wojskowemu /punktowi zbioru akt/.

W razie groźby opanowania kancelarii przez nieprzyjaciela kierownik kancelarii na rozkaz dowódcy jednostki wojskowej lub osoby upoważnionej, niszczy natychmiast za pomocą środków szybko niszczących w następującej kolejności wszelką posiadaną dokumentację oraz akta dotyczące spraw ;

- operacyjnych, szyfrowych i mobilizacyjnych ;
- kadrowych i zaopatrzenia materiałowego ;
- instruktażowo-szkoleniowych i innych.

O P R A C O W A Ł :

płk dypl. Kazimierz ZDANIAK

Uzasadnienie konieczności częściowej zmiany brzmienia jedenastego paragrafu Regulaminu Służby Polowej Sztabów

Wprowadzony ustawą z dnia 28 maja 1975 r. dwustopniowy podział administracyjny państwa spowodował istotne zmiany w strukturze funkcjonowania terenowych organów władzy i administracji oraz sztabów wojskowych w sprawach dotyczących obronności kraju.

Obecnie w terenie jedynie działają wojewódzkie komitety obrony. Przestały istnieć powiatowe komitety obrony oraz komitety obrony miast stanowiących powiaty.

Wraz z reorganizacją administracji państwa, nastąpiła reorganizacja terenowych sztabów wojskowych. Podobnie jak ustała działalność powiatowych i miejskich komitetów obrony, rozwiązano powiatowe i miejskie sztaby wojskowe. Zadania i obowiązki w dziedzinie militarnej, spoczywające poprzednio na powiatowych i miejskich sztabach wojskowych, zostały przekazane głównie wojewódzkim sztabom wojskowym.

W wyniku reorganizacji administracji państwowej i terenowych sztabów wojskowych powstały inspektoraty obrony cywilnej, których bazą organizacyjną były wydziały powszechnej samoobrony wchodzące w skład terenowych sztabów wojskowych. Wojewódzkie /miejskie/ inspektoraty obrony cywilnej przejęły od terenowych sztabów wojskowych zadania związane z ochroną ludności, dóbr materialnych i kulturalnych itp.

W nowej strukturze organizacyjnej obrony obszaru województwa wyłączono wojewódzki sztab wojskowy z podporządkowania wojewódzkiego komitetu obrony. Zdjęto z niego zadania planowania obronnego obszaru województwa. Wojewódzki sztab wojskowy w nowym układzie odpowiedzialny jest jedynie za opracowanie założeń militarnych do planowania obrony cywilnej województwa /z uwzględnieniem oceny zagrożenia, tras i rejonów rozśrodkowania ludności i załóg zakładów pracy oraz innych przedsięwzięć obrony cywilnej/.

Z zadań obrony militarnej wojewódzkie sztaby wojskowe koordynują działalność wojskowych komend uzupełnień oraz czuwają nad właściwą realizacją przez wojewódzki urząd przedsięwzięć związanych z zabezpieczeniem przegrupowania wojsk. Należy podkreślić, że wojewódzki sztab wojskowy jest organem reprezentującym i dbającym o interesy wojska w tych ogniwach cywilnych, które realizują określone zadania na rzecz sił zbrojnych.

Zatem w terenie mamy dwa ogniwka, z którymi powinny ściśle współdziałać sztaby wojsk operacyjnych: wojewódzki sztab wojskowy i wojewódzki inspektorat obrony cywilnej. Dlatego też wydaje się, że tytuł punktu 11 powinien brzmieć: współpraca sztabów wojsk operacyjnych z wojewódzkimi sztabami wojskowymi i organami obrony cywilnej polega na:

Oczywiście, że zmiana struktury obrony województwa nie tylko spowodowała konieczność zmiany tytułu, spowodowała ona również pewne zmiany w treści tego punktu. Współpraca ta powinna być realizowana w okresie pokoju, zagrożenia i wojny.

Mówiąc o współpracy w okresie pokoju i zagrożenia należy mieć głównie na uwadze te sztaby, które stacjonują na obszarze danego województwa. Natomiast współpraca w czasie wojny będzie obejmować wszystkie jednostki wojsk operacyjnych, które będą przegrupowywać się przez obszar województwa /miasta/.

Uzasadnienie konieczności częściowej zmiany brzmienia jedenastego paragrafu Regulaminu Służby Polowej Sztabów

Wprowadzony ustawą z dnia 28 maja 1975 r. dwustopniowy podział administracyjny państwa spowodował istotne zmiany w strukturze funkcjonowania terenowych organów władzy i administracji oraz sztabów wojskowych w sprawach dotyczących obronności kraju.

Obecnie w terenie jedynie działają wojewódzkie komitety obrony. Przystały istnieć powiatowe komitety obrony oraz komitety obrony miast stanowiących powiaty.

Wraz z reorganizacją administracji państwa, nastąpiła reorganizacja terenowych sztabów wojskowych. Podobnie jak ustała działalność powiatowych i miejskich komitetów obrony, rozwiązano powiatowe i miejskie sztaby wojskowe. Zadania i obowiązki w dziedzinie militarnej, spoczywające poprzednio na powiatowych i miejskich sztabach wojskowych, zostały przekazane głównie wojewódzkim sztabom wojskowym.

W wyniku reorganizacji administracji państwowej i terenowych sztabów wojskowych powstały inspektoraty obrony cywilnej, których bazą organizacyjną były wydziały powszechnej samoobrony wchodzące w skład terenowych sztabów wojskowych. Wojewódzkie /miejskie/ inspektoraty obrony cywilnej przejęły od terenowych sztabów wojskowych zadania związane z ochroną ludności, dóbr materialnych i kulturalnych itp.

W nowej strukturze organizacyjnej obrony obszaru województwa wyłączono wojewódzki sztab wojskowy z podporządkowania wojewódzkiego komitetu obrony. Zdjęto z niego zadania planowania obronnego obszaru województwa. Wojewódzki sztab wojskowy w nowym układzie odpowiedzialny jest jedynie za opracowanie założeń militarnych do planowania obrony cywilnej województwa /z uwzględnieniem oceny zagrożenia, tras i rejonów rozśrodkowania ludności i załóg zakładów pracy oraz innych przedsięwzięć obrony cywilnej/.

- / -

Z zadań obrony militarnej wojewódzkie sztaby wojskowe koordynują działalność wojskowych komend uzupełnień oraz czuwają nad właściwą realizacją przez wojewódzki urząd przedsięwzięć związanych z zabezpieczeniem przegrupowania wojsk. Należy podkreślić że wojewódzki sztab wojskowy jest organem reprezentującym i dbającym o interesy wojska w tych ogniwach cywilnych, które realizują określone zadania na rzecz sił zbrojnych.

Zatem w terenie mamy dwa ogniwa, z którymi powinny ściśle współdziałać sztaby wojsk operacyjnych: wojewódzki sztab wojskowy i wojewódzki inspektorat obrony cywilnej. Dlatego też wydaje się, że tytuł punktu 11 powinien brzmieć: współpraca sztabów wojsk operacyjnych z wojewódzkimi sztabami wojskowymi i organami obrony cywilnej polega na:

Oczywiście, że zmiana struktury obrony województwa nie tylko spowodowała konieczność zmiany tytułu, spowodowała ona również pewne zmiany w treści tego punktu. Współpraca ta powinna być realizowana w okresie pokoju, zagrożenia i wojny.

Mówiąc o współpracy w okresie pokoju i zagrożenia należy mieć głównie na uwadze te sztaby, które stacjonują na obszarze danego województwa. Natomiast współpraca w czasie wojny będzie obejmować wszystkie jednostki wojsk operacyjnych, które będą przegrupowywać się przez obszar województwa /miasta/.

UZASADNIENIE

potrzeby wprowadzenia zmian do Regulaminu Służby Polowej Sztabów w zakresie obrony radioelektronicznej punktów dowodzenia.

Masowe wyposażenie wojsk w środki radioelektroniczne spowodowało, że stanowią one podstawę sprawnego funkcjonowania techniki bojowej i umożliwiają realizację różnorodnych zadań związanych z kierowaniem walką.

Szczególne rola przypada tu środkom łączności radiowej, które w warunkach wysokiego tempa i manewrowości działań - będą podstawą, a niekiedy jedynym środkiem zapewniającym dowodzenie. W tej sytuacji niewątpliwie staną się one obiektem oddziaływania ogniowego i radioelektronicznego nieprzyjaciela, a stąd zachodzi konieczność ich obrony.

Obrona własnych środków radioelektronicznych jest zadaniem bardzo istotnym a jednocześnie skomplikowanym i trudnym w realizacji. Można ją rozpatrywać w kilku aspektach. Biorąc pod uwagę środki wykorzystywane przez nieprzyjaciela i sposób jego oddziaływania, należy dostrzegać potrzebę obrony przed oddziaływaniem ogniowym, dywersyjnym i radioelektronicznym. Na obronę przed oddziaływaniem radioelektronicznym składać się będą przedsięwzięcia mające na celu uniemożliwienie nieprzyjacielowi prowadzenie rozpoznania oraz przedsięwzięcia obrony przed zakłóceniami. Przy czym należy pamiętać, że walka z rozpoznaniem radioelektronicznym nieprzyjaciela jest bardzo istotną częścią składową obrony własnych środków przed zakłóceniami. Prowadzona w sposób umiejętny i skuteczny obniża w znacznym stopniu, a niekiedy całkowicie wyklucza możliwość dezorganizacji pracy środków radioelektronicznych. Przedsięwzięcia w zakresie obrony przed rozpoznaniem radioelektronicznym i zakłóceniami powinny być proste, aby nie stwarzały trudności w praktycznej ich realizacji, a jednocześnie nieszablonowe po to, by nie były z łatwością i szybko wykryte przez nieprzyjaciela.

Planując przedsięwzięcia obrony należy uwzględnić fakt, że oprócz nieprzyjaciela, który różnymi sposobami i środkami będzie dążył do zdeorganizowania naszych systemów radioelektronicznych, my sami w sposób niezamierzony możemy w poważnym stopniu obniżyć efektywność ich funkcjonowanie przez nieumiejętne wykorzystanie własnych środków zakłóceń. Szkodliwość takiego działania powinna

być czynnikiem mobilizującym do zwracania większej uwagi na sprawę koordynacji elektromagnetycznej.

Organizacja i planowanie obrony środków radioelektronicznych wymaga szczególnej dokładności oraz wysokiej dyscypliny w zakresie przestrzegania ustalonych postanowień. Brak troski o obronę własnych środków radioelektronicznych względnie nieumiejętna jej organizacja może w znacznym stopniu zmniejszyć efekty wsparcia radioelektronicznego, a niekiedy całkowicie je zniweczyć.

Planując walkę radioelektroniczną należy widzieć ścisłą współzależność pomiędzy rozpoznaniem, wsparciem i obroną. Tylko umiejętność skorygowania tych elementów i konsekwentna realizacja może przynieść pożądane efekty.

Taka rzeczywistość nasuwa konieczność wprowadzenia określonych zmian do Regulaminu Służby Polowej Sztabów, traktujących o obronie radioelektronicznej punktów dowodzenia, które zawarte są w załączniku. Powyższy sposób problem obrony radioelektronicznej potraktowany jest w Zasadach Organizacji i Prowadzenia Walki Radioelektronicznej Przez Siły Zbrojne PRL wprowadzonych do użytku wojsk z dniem 1.03. 1976r.

Powyższą treść i załączniki opracował:

mjr dypl. Józef SOKOŁOWSKI

Z powyższą treścią i załącznikami zgadzam się:

KIEROWNIK ZAKŁADU
WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

płk dr Henryk PIEKARSKI

str. punkt 1	Treść dotychczasowego regulaminu 2	punkt 3	Proponowana treść nowego regulaminu 4	Podstawa formalno-prawna lub uzasadnienie treści zmian 5	punkt 6
			<p>Obronę radioelektroniczną punktów dowodzenia organizuje się i prowadzi w celu zapewnienia efektywnego użycia własnych systemów radioelektronicznych dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki. Obejmuje ona obronę systemów radioelektronicznych przed rozpoznaniem i obezwładnieniem radioelektronicznym, kontrwywiad radioelektroniczny oraz eliminację wzajemnych zakłóceń. Obronę radioelektroniczną organizują i prowadzą wszystkie rodzaje sił zbrojnych, wojsk i służb siłami oraz środkami będącymi w ich dyspozycji, w ścisłym powiązaniu z niszczeniem źródeł zakłóceń.</p> <p>Obronę systemów radioelektronicznych przed rozpoznaniem radioelektronicznym zapewnia się ujawnianiem i likwidacją cech demaskujących pracę środków radioelektronicznych w procesie ich eksploatacji, ścisłym przestrzeganiem ustalonych zasad i reżimów ich pracy oraz dezinformowaniem radioelektronicznym.</p> <p>Obronę systemów radioelektronicznych przed obezwładnianiem radioelektronicznym zapewnia się właściwym wyszkoleniem załóg i obsług składów osobowych oddziałów i pododdziałów mających w wyposażeniu środki radioelektroniczne, realizacją przedsięwzięć organizacyjnych oraz wykorzystaniem technicznych możliwości urządzeń radioelektronicznych.</p>	<p>Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL. Uprowadzone do użytku w wojskach Łączności Szefa Sztabu Generalnego nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r</p>	

1	2	3	4	5	6
		<p>Kontrwywiad radioelektroniczny zapewnia się kontrolą promieniowania elektromagnetycznego własnych oraz wykrywaniem wywiadowczych i dywersyjno-rozpoznawczych systemów radioelektronicznych przeciwnika.</p>			
		<p>Eliminację wzajemnych zakłóceń powstających podczas jednoczesnej pracy środków radioelektronicznych /koordynację elektromagnetyczną/ zapewnia się odpowiednim rozmieszczeniem tych środków w terenie, dobozem ich charakterystyk promieniowania, ustaleniem priorytetów ich pracy oraz optymalnym planowaniem i rozdziałem częstotliwości roboczych i sektorów działania.</p>			

UZASADNIENIE

potrzeby wprowadzenia zmian do Regulaminu Służby Polowej Sztabów w zakresie obrony radioelektronicznej punktów dowodzenia.

Masowe wyposażenie wojsk w środki radioelektroniczne spowodowało, że stanowią one podstawę sprawnego funkcjonowania techniki bojowej i umożliwiają realizację różnorodnych zadań związanych z kierowaniem walką.

Szczególna rola przypada tu środkom łączności radiowej, które w warunkach wysokiego tempa i manewrowości działań - będą podstawą, a niekiedy jedynym środkiem zapewniającym dowodzenie. W tej sytuacji niewątpliwie staną się one obiektem oddziaływania ogniowego i radioelektronicznego nieprzyjaciela, a stąd zachodzi konieczność ich obrony.

Obrona własnych środków radioelektronicznych jest zadaniem bardzo istotnym a jednocześnie skomplikowanym i trudnym w realizacji. Można ją rozpatrywać w kilku aspektach. Biorąc pod uwagę środki wykorzystywane przez nieprzyjaciela i sposób jego oddziaływania, należy dostrzegać potrzebę obrony przed oddziaływaniem ogniowym, dywersyjnym i radioelektronicznym. Na obronę przed oddziaływaniem radioelektronicznym składać się będą przedsięwzięcia mające na celu uniemożliwienie nieprzyjacielowi prowadzenie rozpoznania oraz przedsięwzięcia obrony przed zakłóceniami. Przy czym należy pamiętać, że walka z rozpoznaniem radioelektronicznym nieprzyjaciela jest bardzo istotną częścią składową obrony własnych środków przed zakłóceniami. Prowadzona w sposób umiętny i skuteczny obniża w znacznym stopniu, a niekiedy całkowicie wyklucza możliwość dezorganizacji pracy środków radioelektronicznych. Przedsięwzięcia w zakresie obrony przed rozpoznaniem radioelektronicznym i zakłóceniami powinny być proste, aby nie stwarzały trudności w praktycznej ich realizacji, a jednocześnie nieszablonowe po to, by nie były z łatwością i szybko wykryte przez nieprzyjaciela.

Planując przedsięwzięcia obrony należy uwzględnić fakt, że oprócz nieprzyjaciela, który różnymi sposobami i środkami będzie dążył do zdeorganizowania naszych systemów radioelektronicznych, my sami w sposób niezamierzony możemy w poważnym stopniu obniżyć efektywność ich funkcjonowania przez nieumiejętne wykorzystanie własnych środków zakłóceń. Szkodliwość takiego działania powinna

być czynnikiem mobilizującym do zwracania większej uwagi na sprawy koordynacji elektromagnetycznej.

Organizacja i planowanie obrony środków radioelektronicznych wymaga szczególnej dokładności oraz wysokiej dyscypliny w zakresie przestrzegania ustalonych postanowień. Brak troski o obronę własnych środków radioelektronicznych względnie nieumiejętna jej organizacja może w znacznym stopniu zmniejszyć efekty wsparcia radioelektronicznego, a niekiedy całkowicie je zniweczyć.

Planując walkę radioelektroniczną należy widzieć ścisłą współzależność pomiędzy rozpoznaniem, wsparciem i obroną. Tylko umiejętna skorygowanie tych elementów i konsekwentna realizacja może przynieść pożądane efekty.

Taka rzeczywistość nasuwa konieczność wprowadzenia określonych zmian do Regulaminu Służby Polowej Sztabów traktujących o obronie radioelektronicznej punktów dowodzenia, które zawarte są w załączniku. W powyższy sposób problem obrony radioelektronicznej potraktowany jest w Zasadach Organizacji i Prowadzenia Walki Radioelektronicznej Przez Siły Zbrojne PRL wprowadzonych do użytku woj z dniem 1.03. 1976r.

Powyższą treść i załączniki opracował:

mjr dypl. Józef SOKOŁOWSKI

Z powyższą treścią i załącznikami zgadzam się:

KIEROWNIK ZAKŁADU
WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

Henryk PiekarSKI
pik dr Henryk PIEKARSKI

str. punkt	Treść dotychczasowego regulaminu	punkt	Proponowana treść nowego regulaminu	Podstawa formalno-prawna lub uzasadnienie treści zmian	punkt
1	2	3	4	5	6
			<p>Obronę radioelektroniczną punktów dowodzenia organizuje się i prowadzi w celu zapewnienia efektywnego użycia własnych systemów radioelektronicznych dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki. Obejmuje ona obronę systemów radioelektronicznych przed rozpoznaniem i obezwładnieniem radioelektronicznym, kontrwywiad radioelektroniczny oraz eliminację wzajemnych zakłóceń. Obronę radioelektroniczną organizują i prowadzą wszystkie rodzaje sił zbrojnych, wojsk i służb siłami oraz środkami będącymi w ich dyspozycji, w ścisłym powiązaniu z niszczeniem źródeł zakłóceń.</p> <p>Obronę systemów radioelektronicznych przed rozpoznaniem radioelektronicznym zapewnia się ujawnianiem i likwidacją cech demaskujących pracę środków radioelektronicznych w procesie ich eksploatacji, ścisłym przestrzeganiem ustalonych zasad i reżimów ich pracy oraz dezinformowaniem radioelektronicznym.</p> <p>Obronę systemów radioelektronicznych przed obezwładnianiem radioelektronicznym zapewnia się właściwym wyszkoleniem załóg i obsług składów osobowych oddziałów i pododdziałów mających w wyposażeniu środki radioelektroniczne, realizacją przedsięwzięć organizacyjnych oraz wykorzystaniem technicznych możliwości urządzeń radioelektronicznych.</p>		

1	2	3	4	5	6
			<p>Kontrwywiad radioelektroniczny zapewnia się kontrolą promieniowania elektromagnetycznego własnych oraz wykrywaniem wywiadowczych i dywersyjno-rozpoznawczych systemów radioelektronicznych przeciwnika.</p> <p>Eliminację wzajemnych zakłóceń powstających podczas jednoczesnej pracy środków radioelektronicznych /koordynację elektromagnetyczną/ zapewnia się odpowiednim rozmieszczeniem tych środków w terenie, doborem ich charakterystyk promieniowania, ustaleniem priorytetów ich pracy oraz optymalnym planowaniem i rozdziałem częstotliwości roboczych i sektorów działania.</p>		

Uzasadnienie potrzeby
wprowadzenia zmian do Regulaminu Służby Polowej Sztabów,
w zakresie walki radioelektronicznej

Rozwój nauki i postępu ztechnicznego powoduje, że do wyposażenia wojsk, w bardzo szybkim tempie, wchodzi nowe techniczne środki walki. W tej olbrzymiej masie sprzętu technicznego coraz wyraźniej zarysowuje się wiodąca rola środków i urządzeń radioelektronicznych, które tworząc określone systemy stanowią podstawę większości współczesnych rodzajów uzbrojenia, zapewniają sprawne funkcjonowanie techniki bojowej i umożliwiają realizację różnorodnych zadań związanych z dowodzeniem wojskami i kierowaniem środkami walki w czasie prowadzenia działań bojowych /operacji/ oraz zmniejszają możliwości zaskoczenia przez przeciwnika co w warunkach przyszłych działań bojowych może mieć szczególne znaczenie.

Aktualne tendencje rozwojowe i praktyka wskazuje, że w przyszłości rola środków radioelektronicznych znacznie wzrośnie, a jeśli tak, to utwierdzamy się w przekonaniu, że osiągnięcie celu zarówno operacji jak i walki w dużej mierze uzależnione będzie od tego, w jakim stopniu potrafimy zdezorganizować pracę środków i systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela przy jednoczesnym zapewnieniu swobody sprawnego funkcjonowania analogicznych systemów wojsk własnych.

Taka rzeczywistość skłania do szerszego spojrzenia na tę problematykę, szukania coraz to nowych sposobów, skuteczniejszych środków i metod oddziaływania na urządzenia radioelektroniczne nieprzyjaciela i obrony własnych oraz planowania koordynacji działań w tym zakresie.

Naturalnym następstwem tego stanu rzeczy było pojawienie się nowego terminu - walka radioelektroniczna. Pod tym pojęciem należy rozumieć zespół przedsięwzięć i działań wzajemnie powiązanych celem, miejscem i czasem, zmierzających do rozpoznania i uniemożliwienia lub utrudnienia nieprzyjacielowi wykorzystania bojowego radioelektronicznych systemów dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki oraz do zapewnienia efektywnego użycia analogicznych systemów wojsk własnych.

- 2 -

Elementami składowymi walki radioelektronicznej jest więc rozpoznanie radioelektroniczne, obezwładnianie radioelektroniczne i obrona radioelektroniczna. Ograniczenia się do terminu przeciwdziałanie radioelektroniczne, jaki ma miejsce w Regulaminie Służby Polowej Sztabów i treści kryjącej się pod min, byłoby obecnie zawężeniem problemu.

Wraz z rosnącym znaczeniem środków radioelektronicznych wyłania się potrzeba planowania i koordynacji działań w zakresie ich rozpoznania, zakłócenia oraz obrony. Do realizacji tych zadań powołuje się nowe komórki w strukturze organizacyjnej sztabów np. w armii- wydziału, na szczeblu frontu-oddziału walki radioelektronicznej, a w stosunku do komórek i osób funkcyjnych sztabu etatowo już istniejących, wzrastają obowiązki w zakresie koordynacji przedsięwzięć radioelektronicznych.

Jednocześnie istnieje potrzeba opracowania dokumentów bojowych, które stanowiąc będą podstawy sprawnego kierowania przedsięwzięciami walki radioelektronicznej.

Dokumenty takie, w chwili obecnej są wykonywane przez sztaby w czasie różnego rodzaju ćwiczeń. Nie mają jednak swego odzwierdiedlenia w aktualnie obowiązującym Regulaminie Służby Polowej Sztabów.

Regulamin obecny nie przewiduje:

- planu walki radioelektronicznej, który zawiera część graficzną na mapie i opisiwą - legendę;
- planu - grafiku obezwładniania radioelektronicznego, który powinien być opracowywany w sztabie związku taktycznego w wypadku przydzielenia pododdziału zakłóceń;
- zarządzenie bojowe dla pododdziałów zakłóceń.

Wyżej poczynione uwagi wskazują na potrzebę wprowadzenia do regulaminu ustaleń, w większości sprawdzonych w praktyce, które jako normatywne już obowiązują w Siłach Zbrojnych PRL, ponieważ są zawarte w Zasadach Organizacji i Prowadzenia Walki Radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL, wprowadzonych do użytku wojsk Zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.

Powyższą treść i załączniki opracował

mjr dypl. Józef SOKOŁOWSKI

Z powyższą treścią i załącznikami zgadzam się

KIEROWNIK ZAKŁADU
WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
płk dr Henryk PIEKARSKI

Uzasadnienie potrzeby
wprowadzenia zmian do Regulaminu Służby Polowej Sztabów
w zakresie walki radioelektronicznej

Rozwój nauki i postępu technicznego powoduje, że do wyposażenia wojsk, w bardzo szybkim tempie, wchodzi nowe techniczne środki walki. W tej olbrzymiej masie sprzętu technicznego coraz wyraźniej zarysowuje się wiodąca rola środków i urządzeń radioelektronicznych, które tworząc określone systemy stanowią podstawę większości współczesnych rodzajów uzbrojenia, zapewniają sprawne funkcjonowanie techniki bojowej i umożliwiają realizację różnorodnych zadań związanych z dowodzeniem wojskami i kierowaniem środkami walki w czasie prowadzenia działań bojowych /operacji/ oraz zmniejszają możliwości zaskoczenia przez przeciwnika co w warunkach przyszłych działań bojowych może mieć szczególne znaczenie.

Aktualne tendencje rozwojowe i praktyka wskazuje, że w przyszłości rola środków radioelektronicznych znacznie wzrośnie, a jeśli tak, to utwierdzamy się w przekonaniu, że osiągnięcie celu zarówno operacji jak i walki w dużej mierze uzależnione będzie od tego, w jakim stopniu potrafimy zdezorganizować pracę środków i systemów radioelektronicznych nieprzyjaciela przy jednoczesnym zapewnieniu swobody sprawnego funkcjonowania analogicznych systemów wojsk własnych.

Taka rzeczywistość skłania do szerszego spojrzenia na tę problematykę, szukania coraz to nowych sposobów, skuteczniejszych środków i metod oddziaływania na urządzenia radioelektroniczne nieprzyjaciela i obronę własnych oraz planowania koordynacji działań w tym zakresie.

Naturalnym następstwem tego stanu rzeczy było pojawienie się nowego terminu - walka radioelektroniczna. Pod tym pojęciem należy rozumieć zespół przedsięwzięć i działań wzajemnie powiązanych celem, miejscem i czasem, zmierzających do rozpoznania i uniemożliwienia lub utrudnienia nieprzyjacielowi wykorzystania bojowego radioelektronicznych systemów dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki oraz do zapewnienia efektywnego użycia analogicznych systemów wojsk własnych.

- 7 -

Elementami składowymi walki radioelektronicznej jest więc rozpoznanie radioelektroniczne, obezwładnianie radioelektroniczne i obrona radioelektroniczna. Ograniczenie się do terminu przeciwdziałanie radioelektroniczne, jaki ma miejsce w Regulaminie Służby Polowej Sztabów i treści kryjącej się pod min, byłoby obecnie zawężeniem problemu.

Wraz z rosnącym znaczeniem środków radioelektronicznych wyłania się potrzeba planowania i koordynacji działań w zakresie ich rozpoznania, zakłócenia oraz obrony. Do realizacji tych zadań powołuje się nowe komórki w strukturze organizacyjnej sztabów np. w armii- wydziału, na szczeblu frontu-oddziału walki radioelektronicznej, a w stosunku do komórek i osób funkcyjnych sztabu etatowo już istniejących, wzrastają obowiązki w zakresie koordynacji przedsięwzięć radioelektronicznych.

Jednocześnie istnieje potrzeba opracowania dokumentów bojowych, które stanowią będą podstawy sprawnego kierowania przedsięwzięciami walki radioelektronicznej.

Dokumenty takie, w chwili obecnej są wykonywane przez sztaby w czasie różnego rodzaju ćwiczeń. Nie mają jednak swego odzwierciedlenia w aktualnie obowiązującym Regulaminie Służby Polowej Sztabów.

Regulamin obecny nie przewiduje:

- planu walki radioelektronicznej, który zawiera część graficzną na mapie i opisiwą - legendę;
- planu - grafiku obezwładniania radioelektronicznego, który powinien być opracowywany w sztabie związku taktycznego w wypadku przydzielenia pododdziału zakłóceń;
- zarządzenie bojowe dla pododdziałów zakłóceń.

Wyżej poczynione uwagi wskazują na potrzebę wprowadzenia do regulaminu ustaleń, w większości sprawdzonych w praktyce, które jako normatywne już obowiązują w Siłach Zbrojnych PRL, ponieważ są zawarte w Zasadach Organizacji i Prowadzenia Walki Radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL, wprowadzonych do użytku wojsk Zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.

Powyższą treść i załączniki opracował

mjr dypl. Józef SOKOŁOWSKI

Z powyższą treścią i załącznikami zgadzam się

KIEROWNIK ZAKŁADU
WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
płk dr Henryk PIEKARSKI

r. t	Treść dotychczasowego regulaminu	Punkt	Proponowana treść nowego regulaminu	Podstawa formalno-prawna lub uzasadnienie treści zmian	Uwagi
	2	3	4	5	6
		n	<p>Walka radioelektroniczna stanowi zespół przedsięwzięć i działań wzajemnie powiązanych celem, miejscem i czasem, zmierzających do rozpoznania i uniemożliwienia lub utrudnienia nieprzyjacielowi wykorzystania bojowego radioelektronicznych systemów dowodzenia wojskami i kierowania środkami walki oraz do zapewnienia efektywnego użycia analogicznych systemów wojsk własnych.</p> <p>Walka radioelektroniczna obejmuje rozpoznanie systemów radioelektronicznych, obezwładnianie radioelektroniczne oraz obronę radioelektroniczną.</p> <p>Podstawowym elementem walki radioelektronicznej jest obezwładnienie radioelektroniczne, które realizuje się środkami zakłóceń w ścisłym powiązaniu z ogniowym oddziaływaniem na obiekty radioelektroniczne w celu uniemożliwienia lub utrudnienia nieprzyjacielowi wykorzystania bojowego najważniejszych systemów radioelektronicznych.</p> <p>Celem walki radioelektronicznej jest zdobycie przewagi w eterze niezbędnej do stworzenia warunków efektywnego użycia wojsk własnych, wykonania przez nie zadań oraz osiągnięcia celów operacji i działań bojowych.</p> <p>Walkę radioelektroniczną organizuje się i prowadzi we wszystkich operacjach i działaniach bojowych. Uczestniczą w niej wszystkie rodzaje sił zbrojnych, wojsk i służb.</p> <p>Podstawą organizowania i prowadzenia walki radioelektronicznej jest decyzja dowódcy związku operacyjnego/taktycznego/. Dowódca określa w niej cel i zadania walki radioelektronicznej, czas ich realizacji oraz obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela, które należy w pierwszej kolejności niszczyć uderzeniami wojsk raketowych, artylerii i lotnictwa lub obezwładniać zakłóceniami.</p> <p>Za organizowanie walki radioelektronicznej odpowiedzialny jest szef sztabu. Zapewnia on przygotowanie danych niezbędnych dowódcy do podjęcia decyzji. Daje wytyczne do planowania walki radioelektronicznej, w których określa kolejność i sposoby wykonania zadań, obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela, na rozpoznaniu i obezwładnianiu których należy skupić główny wysiłek oraz zasadnicze przedsięwzięcia obrony radioelektronicznej.</p> <p>W sztabie funkcję kierowniczą w zakresie planowania walki radioelektronicznej sprawuje oddział operacyjny. Organem natomiast wykonawczym w zakresie organizowania i kierowania walką radioelektroniczną jest wydział /oddział/ walki radioelektronicznej. Odgrywa on przewodnią rolę w planowaniu walki radioelektronicznej, bezpośrednio odpowiada za prowadzenie obezwładnienia</p>	<p>d/</p> <p>Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL, zatwierdzone i wprowadzone do użytku z dniem 1 marca 1976r. zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP Nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.</p>	

Przepisać punkt 163

2

3

4

5

6

Zasadnicze dane organizacji przeciwdziałania radioelektronicznego przedstawia się w planie operacji oraz w planach użycia bojowego rodzajów wojsk i wojsk specjalnych - w zakresie ich dotychczasowym.
Opisem tego sztab związku operacyjnego opracowuje oddzielny plan przeciwdziałania radioelektronicznego, przepisac punkt 166

n

n

n

n

radioelektronicznego oraz koordynuje przedsięwzięcia obrony radioelektronicznej.

W sztabie związku taktycznego funkcje organu walki radioelektronicznej spełnia wydział operacyjny^b

Podstawowym dokumentem planistycznym związku operacyjnego w zakresie walki radioelektronicznej jest plan walki radioelektronicznej. Stanowi on część składową planu operacji. Plan ten opracowuje wydział /oddział/ walki radioelektronicznej w porozumieniu z innymi zainteresowanymi komórkami sztabu oraz szefostwami rodzajów wojsk i służb.

Plan walki radioelektronicznej w operacji zaczepnej opracowuje się na całą jej głębokość według zadań wojsk, w tym szczegółowo na okres realizacji zadania bliższego, a w obronie - według zadań wojsk oraz prawdopodobnych kierunków uderzeń przeciwnika.

Plan walki radioelektronicznej opracowuje się graficznie na mapie oraz sporządza do niego legendę. Podpisuje go szef sztabu a zatwierdza dowódca.

Zasadnicze dane walki radioelektronicznej przedstawia się również w planie operacji oraz planach użycia rodzajów wojsk i wojsk specjalnych - w zakresie ich dotyczącym.

Na podstawie planu walki radioelektronicznej wydział /oddział/ walki radioelektronicznej opracowuje i doprowadza do podległych związków operacyjnych i taktycznych zarządzenia na walkę radioelektroniczną, a do oddziałów i pododdziałów walki radioelektronicznej - zarządzenia bojowe oraz organizuje kontrolę ich wykonania. Zarządzenia podpisuje szef sztabu.

W związkach taktycznych zarządzenia na walkę radioelektroniczną nie opracowuje się, a zadania na walkę radioelektroniczną doprowadza się do wojsk w ramach dokumentów wykonawczych zabezpieczenia działań bojowych. W razie przydzielenia pododdziału walki radioelektronicznej sztab związku taktycznego opracowuje dla niego zarządzenia bojowe.

W sztabie związku taktycznego planu walki radioelektronicznej z zasady nie opracowuje się. Przedsięwzięcia walki radioelektronicznej ujmuje się na mapie decyzji dowódcy. W razie przydzielenia związkowi taktycznemu pododdziału walki radioelektronicznej wydział operacyjny sztabu opracowuje dodatkowo plan - grafik obezwładniania radioelektronicznego.

Walkę radioelektroniczną kieruje się scentralizowanie ze specjalnie wyposażonego ośrodka rozmieszczonego na stanowisku dowodzenia związku operacyjnego.

b,c,d,e,f/

Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL, zatwierdzone i wprowadzone do użytku z dniem 1 marca 1976r. Zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP Nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.

2

4. Klówym zuykle poolaję :

- obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela, siły i środki wyznaczone do ich obezwładniania;
- wojska i obiekty objęte maskowaniem przeciwradiolokacyjnym i jego zadania;
- zadania oddziałów rozpoznania radiowego i rozpoznania systemów radiolokacyjnych w zakresie wykrycia radioelektronicznych systemów i środków nieprzyjaciela oraz dane, jakie należy otrzymać z innych źródeł i środków rozpoznania;
- rejony głównych i zapasowych stanowisk oddziałów przeciwdziałania radioelektronicznego i sposób manewru tymi oddziałami w toku operacji /walki/;
- odwód sił i środków zakłóceń radioelektronicznych i maskowania przeciwradiolokacyjnego;
- organizację współdziałania sił i środków użytych do przeciwdziałania radioelektronicznego między sobą i z wojskami posługującymi się środkami radioelektronicznymi w dowodzeniu wojskami i kierowaniu środkami rażenia;
- organizację dowodzenia siłami i środkami wyznaczonymi do przeciwdziałania systemom i środkom radioelektronicznym nieprzyjaciela;
- przedsięwzięcia zapobiegające oddziaływaniu stwarzanych zakłóceń radioelektronicznych na własne systemy i środki radioelektroniczne;
- organizację kontroli pracy środków zakłóceń radioelektronicznych, sygnały rozpoczęcia, zakończenia i zakazu zakłóceń radioelektronicznych.

3

Część graficzna planu walki radioelektronicznej zawiera:

- podstawowe obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela i ich przynależność;
 - linie rozgraniczenia i styczności wojsk oraz zadania związku operacyjnego;
 - zadania wojsk raketowych, artylerii i lotnictwa w zakresie obezwładniania i niszczenia obiektów radioelektronicznych;
 - Zadania obezwładnienia radioelektronicznego realizowane przez oddziały i pododdziały walki radioelektronicznej, skład, strefy dyżurowania oraz trasy lotów samolotowych i śmigłowcowych grup zakłócających oraz granice stref wykrywania i obezwładniania radioelektronicznego;
 - elementy ugrupowania operacyjnego, obiekty i rejony podlegające osłonie przez oddziały i pododdziały walki radioelektronicznej;
 - zasadnicze i zapasowe rejony rozwinięcia /lotniska bazowania/ oddziałów i pododdziałów walki radioelektronicznej, czasy osiągnięcia przez nie gotowości do działań oraz sposoby ich przegrupowania;
 - odwód sił i środków walki radioelektronicznej;
 - stanowiska dowodzenia i węzły łączności związków operacyjnych i taktycznych;
 - strefy, sektory i rejony zakazane do zakłócania i rozmieszczania środków radioelektronicznych oraz pozorne systemy radioelektroniczne;
 - współdziałające oddziały i pododdziały rozpoznania radioelektronicznego, maskowania przeciwradiolokacyjnego oraz ich zasadnicze zadania w ramach walki radioelektronicznej;
- W legendzie do planu walki radioelektronicznej wyszczególnia się:
- cel i podstawowe zadania walki radioelektronicznej;
 - skład sił i środków walki radioelektronicznej oraz ich możliwości;
 - zadania wykonywane przez oddziały i pododdziały walki radioelektronicznej oraz sposób ich realizacji;
 - grafik bojowego wykorzystania oddziałów i pododdziałów walki radioelektronicznej;
 - harmonogram obezwładniania radioelektronicznego;
 - podstawowe przedsięwzięcia obrony radioelektronicznej;
 - organizację kierowania walką radioelektroniczną oraz współdziałania.

4

5

9. Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL. Zatwierdzone i wprowadzone do użytku z dniem 1 marca 1976r. zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP Nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.

6

2

3

4

5

6

Przepisać punkt 167

W zarządzeniu na walkę radioelektroniczną podaje się:

- informacje o obiektach radioelektronicznych nieprzyjaciela wykrytych w pasie działania związku operacyjnego /taktycznego/;
- przedsięwzięcia walki radioelektronicznej realizowane przez siły i środki wyższego dowódcy lub sąsiadów w pasie działania związku operacyjnego /taktycznego/ oraz czas ich wykonania;
- czas i miejsce przybycia przydzielonych oddziałów i pododdziałów walki radioelektronicznej;
- przedsięwzięcia walki radioelektronicznej, które należy wykonać na rzecz innych rodzajów sił zbrojnych, rodzajów wojsk oraz sąsiadów związków operacyjnych i taktycznych;
- organizację dowodzenia i współdziałania;
- sygnały rozpoczęcia i przerwania zakłóceń;
- zabezpieczenie materiałowo-techniczne;
- sposoby i czasy składania meldunków.

W załączniku do zarządzenia podaje się dane co do organizacji łączności dowodzenia i współdziałania, a także wykaz częstotliwości, sektorów i rejonów zakazanych do zakłócania i rozmieszczania środków radioelektronicznych.

d/

Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL, zatwierdzone i wprowadzone do użytku z dniem 1 marca 1976r. zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP Nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.

2

3

4

5

6

W zarządzeniu bojowym dla pododdziałów walki radioelektronicznej podaje się:

- informacje o radioelektronicznych obiektach nieprzyjaciela;

- linie rozgraniczenia i styczności wojsk;

- zadania dla oddziału /pododdziału/;

- zasadnicze sektory lub kierunki obezwładniania radioelektronicznego;

- zasadnicze i zapasowe rejony rozwinięcia /lotniska bazowania/, czasy osiągnięcia gotowości do działań, zasady przegrupowania w toku operacji, rejony i czasy przekazania i przyjęcia sił i środków, uzupełnień itp.;

- organizację dowodzenia i współdziałania;

- sygnały rozpoczęcia i przerwania zakłóceń;

- zabezpieczenie materiałowo-techniczne;

- sposoby i czasy składania meldunków;

- częstotliwości, sektory i rejony zakazane do zakłóceń i rozmieszczenia środków radioelektronicznych.

d/
Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL, zatwierdzone i wprowadzone do użytku z dniem 1 marca 1976r. zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP Nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.

2	3	4	5	6
		<p>Plan - grafik obezwładniania radioelektronicznego obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none">- cel i podstawowe zadania obezwładniania radioelektronicznego;- skład sił i środków przeznaczonych do obezwładniania radioelektronicznego oraz ich możliwości;- szczegółowa treść realizowanych zadań obezwładniania radioelektronicznego w przedziałach czasowych i kolejnych okresach /etapach/ działań bojowych;- sposób realizacji zadań.	<p>e / Zasady organizacji i prowadzenia walki radioelektronicznej przez Siły Zbrojne PRL . Zatwierdzone i wprowadzone do użytku z dniem 1 marca 1976r. Zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP Nr 12/Sztab z dnia 5.02.1976r.</p>	

Opracowanie teoretyczne i uzasadnienie wstępnego projektu zmian i uzupełnień do "Regulaminu służby sztabów w polu", w zakresie obowiązków wydziału topograficznego".

Podstawą do wprowadzenia zmian i uzupełnień do „Regulaminu służby sztabów w polu w zakresie obowiązków wydziału topograficznego, był podręcznik "Zabezpieczenie topogeodezyjne działań bojowych wojsk" wydany przez Sztab Generalny WP Warszawa 1970 r.

Do obowiązków wydziału topograficznego dodałem nowy punkt dotyczący opracowywania materiałów o przejezdności i możliwości wykorzystania terenu przez wojska, które to zagadnienie zostało poruszone przez gen.armii W. JARUZELSKIEGO w czasie wystąpienia na odprawie kierowniczej kadry Sił Zbrojnych PRL w dniu 6.11.1975 r.

Zawarty w obowiązkach punkt który dotychczas brzmiał:

- udział w opracowywaniu przedsięwzięć związanych z wykonywaniem zdjęć lotniczych, proponuję zmienić następująco:

- udział w opracowywaniu przedsięwzięć związanych z wykonywaniem bojowych dokumentów graficznych, fotodokumentów,

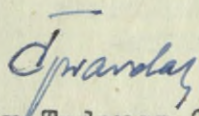
Proponowane zmiany są zgodne z treścią zawartą w podręczniku "Zabezpieczenie topogeodezyjne działań bojowych wojsk". Warszawa 1970 s. 28 - 33.

Fotodokumenty są pojęciem szerszym i obejmują oprócz zdjęć lotniczych takie fotoplany, fotomapy, fotoszkice i panoramy rubieży wodnych. Wobec czego uważam za celowe zastąpienie pojęcie zdjęcia lotnicze pojęciem fotodokumenty.

Ponadto do obowiązków wydziału topograficznego należy współudział w opracowywaniu bojowych dokumentów graficznych, dla tego w treści nowelizowanego regulaminu został dopisany ten punkt.

Odpowiednio do zmian zaproponowanych w obowiązkach wydziału topograficznego, wprowadziłem zmiany w zakresie zabezpieczenia topograficznego.

Termin "Zabezpieczenie topograficzne" proponuję pozostawić bez zmian, ponieważ "Zabezpieczenie topogeodezyjne" dotyczy głównie dowiązania stanowisk ogniowych artylerii. W sprawie tego terminu konsultowałem się z Zarządem Topograficznym Sztabu Generalnego WP.

Płk dr Tadeusz GWARDAK

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA DO "REGULAMINÓW SŁUŻBY SZTABÓW W POLU"
W ZAKRESIE OBOWIĄZKÓW WYDZIAŁU TOPOGRAFICZNEGO

Strona para- graf	Treść w dotychczasowym regulaminie	Proponowana treść w nowelizowanym regulaminie	Podstawy formalno-prawne uzasadnienie treści zmian	Uwagi
1	2	3	4	5
s.19 p.23	<p>2.3. Oddział /służba/ topograficzna planuje i realizuje zabezpieczenie topograficzne działań bojowych. Jego obowiązki są następujące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opracowywanie planu zabezpieczenia topograficznego działań bojowych; - organizacja zaopatrywania wojsk w mapy topograficzne i specjalne, wyjściowe dane geodezyjne i grawimetryczne oraz w inne dokumenty topograficzne, - organizowanie prac topogeodezyjnych i kierowanie oddziałami /pododdziałami/ służby topograficznej, - udział w opracowywaniu przedsięwzięć związanych z wykonywaniem zdjęć lotniczych, rozpoznaniem terenu, gromadzeniem zdobycznych materiałów kartograficznych i z kontrolą dowiązywania topogeodezyjnego, elementów ugrupowania wojsk raketowych i stanowisk środków radio-technicznych. 	<p>Wydział topograficzny planuje i realizuje zabezpieczenie topograficzne działań bojowych. Jego obowiązki są następujące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opracowywanie planu zabezpieczenia topograficznego działań bojowych, - opracowywanie materiałów topograficznych o przejezdności i możliwościach wykorzystania terenu przez wojska i meldowanie wniosków w tym zakresie do decyzji dowódcy, - organizacja zaopatrywania wojsk w mapy topograficzne i specjalne, wyjściowe dane geodezyjne i grawimetryczne oraz w inne dokumenty topograficzne, - organizowanie prac topogeodezyjnych i kierowanie oddziałami /pododdziałami/ służby topograficznej, - udział w opracowywaniu przedsięwzięć związanych z wykonywaniem bojowych dokumentów graficznych, fotodokumentów, rozpoznaniem terenu, gromadzeniem zdobycznych materiałów kartograficznych i topograficznych, zbieraniem informacji o działalności służby topograficznej nieprzyjaciela, szkoleniem topograficznym wojsk i z kontrolą dowiązywania topogeodezyjnego elementów ugrupowania wojsk raketowych i stanowisk środków radiotechnicznych. 	<p>Podręcznik „Zabezpieczenie topogeodezyjne działań bojowych wojsk” Szt.Gen.WP Warszawa 1970 s. 28-33. Gen.armii W. JARUZELSKI Wystąpienie na odprawie szkoleniowej kierowniczej kadry Sił Zbrojnych PRL w dn.6.11.1975 r.s. 14.</p>	
s.89 p.172	<p>9. ZABEZPIECZENIE TOPOGRAFICZNE.</p> <p>172. Zabezpieczenie topograficzne organizują i realizują komórki topograficzne sztabów, a tam gdzie ich nie ma - komórki operacyjne sztabów.</p> <p>Obejmuje ono:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zaopatrywanie wojsk w mapy topograficzne i specjalne, wyjściowe dane geodezyjne i grawimetryczne oraz inne dokumenty topograficzne, , 	<p>9. ZABEZPIECZENIE TOPOGRAFICZNE.</p> <p>172. Zabezpieczenie topograficzne organizują i realizują komórki topograficzne sztabów, a tam gdzie ich nie ma - komórki operacyjne sztabów.</p>		

6666

1	2	3	4	5
	<ul style="list-style-type: none">- wykonywanie prac geodezyjnych, topograficznych i grawimetrycznych,- opracowywanie zdjęć lotniczych na potrzeby kartograficzne,- przygotowywanie map specjalnych i materiałów informacyjnych,- udzielanie pomocy w dowiązaniu topograficznym elementów ugrupowania bojowego oddziałów rakiet i artylerii, środków radioelektronicznych i innych,- unaczenie map topograficznych na podstawie zdjęć lotniczych,- zbieranie i studiowanie danych o zmianach w charakterze terenu wynikłych wskutek uderzeń jądrowych, meldowanie ich dowódcy i przekazywanie właściwym osobom funkcyjnym i sztabom,- wykorzystywanie zdobytych materiałów geodezyjnych, topograficznych i kartograficznych nieprzyjaciela,- szkolenie topograficzne wojsk.	<p>Obejmuje ono:</p> <ul style="list-style-type: none">- zaopatrywanie wojsk w mapy topograficzne i specjalne, wyjściowe dane geodezyjne i grawimetryczne oraz inne dokumenty topograficzne,- opracowywanie fotodokumentów dla potrzeb kartograficznych,- przygotowywanie map specjalnych i materiałów informacyjnych,- udzielanie pomocy w sporządzaniu bojowych dokumentów graficznych,- udzielanie pomocy w dowiązaniu topograficznym elementów ugrupowania bojowego oddziałów rakiet i artylerii, środków radiotechnicznych i innych,- unaczęśnianie map topograficznych na podstawie zdjęć lotniczych;- zbieranie i studiowanie danych o zmianach w charakterze terenu wynikłych wskutek uderzeń jądrowych, meldowanie ich dowódcy i przekazywanie właściwym osobom funkcyjnym i sztabom,- wykorzystywanie zdobytych materiałów geodezyjnych, topograficznych, kartograficznych i fotogrametrycznych nieprzyjaciela,- szkolenie topograficzne wojsk.	<p>Podręcznik „Zabezpieczenie topogeodezyjne działań bojowych wojsk.” Sztab Gen. WP. Warszawa 1970 r.</p>	

SZEF KATEDRY RW i AO

płk dypl. Marian WILINSKI

Propozycje uzupełnienia do projektu
REGULAMINU SŁUŻBY SZTABÓW W POLU.

Proponuję umieszczenie w projekcie regulaminu nowego rozdziału lub podrozdziału w rozdziale ZABEZPIECZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH o następującym brzmieniu :

" UZUPEŁNIENIE STRAT W CZASIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH "
o następującej treści :

- § 1. Uzupełnienie strat w stanie osobowym i sprzęcie bojowym jest jednym z elementów odtwarzania i utrzymania zdolności bojowej wojsk na polu walki i ma na celu stworzenie warunków do pomyślnego prowadzenia działań bojowych. Uzupełnienie strat przeprowadza się systemem awaryjnym, bieżącym i kompleksowym :
- Systemem awaryjnym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne/ grupami specjalistów wojskowych w rejonach mobilizacji oraz na drogach marszu w toku przegrupowania do rejonów wyjściowych.
 - Systemem bieżącym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne/ grupami specjalistów wojskowych w toku działań bojowych w celu wyrównywania codziennych strat.
 - Systemem kompleksowym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne i operacyjne/ w drodze wymiany /zastępowania/ wyeliminowanych z walki pododdziałów, oddziałów i sztabów analogicznymi, w pełni uzbrojonymi jednostkami /zespołami/ organizacyjnymi.
- § 2. Sztab związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/ jest głównym organizatorem planowania i kierowania uzupełnieniem strat w oddziałach /pododdziałach/ zgodnie z decyzją dowódcy.
- Sztab powinien :
- znać zamiar dowódcy i sztabu wyższego w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ;
 - znać aktualne ukończenie związku taktycznego /oddziału/ i ich stopień zdolności bojowej ;
 - przewidywać zmiany w ukończeniu związku taktycznego /oddziałów i pododdziałów/ oraz możliwości ich ukończenia ;

- planować i kierować uzupełnieniem strat i odtwarzaniem zdolności bojowej związku taktycznego /oddziałów i pododdziałów/ ;
- wydawać zarządzenia oddziałom /pododdziałom/ w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ;
- organizować pracę dywizyjnego /armijnego/ punktu rozdzielczego /DPRd, APRd/ ;
- przedstawiać meldunki sztabowi wyższemu, informować dowódców i sztaby podległych związków taktycznych /oddziałów i pododdziałów/ oraz szefów rodzajów wojsk i służb o sytuacji w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ;
- kontrolować przebieg uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej w związkach taktycznych /oddziałach, pododdziałach/ i udzielać im pomocy.

§ 3. Szef sztabu związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/ ponosi pełną odpowiedzialność za organizację oraz planowanie uzupełniania strat i odtwarzanie zdolności bojowej związków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/. Jest on obowiązany zawsze znać stopień ukończenia związków taktycznych /oddziałów i pododdziałów/, przewidywać możliwe zmiany oraz możliwości odtwarzania zdolności bojowej. Być w gotowości do złożenia propozycji /meldunku/ dowódcy o stanie ukończenia i zdolności bojowej związków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/. Znać zadanie i zamiar dowódcy, wydawane przez niego rozkazy i zarządzenia dotyczące uzupełniania wojsk oraz organizować kontrolę ich wykonania. Organizować i kierować pracą APRd /DPRd/.

§ 4. Oddział /wydział/ organizacji i uzupełnień /kadr/ jest bezpośrednim organem wykonawczym sztabu związku operacyjnego /związku taktycznego/ i do jego obowiązku należy :

- zbieranie i analizowanie informacji od walczących wojsk o ukończeniu bojowym i potrzebach uzupełniania strat ;
- prowadzenie na bieżąco aktualnej ewidencji ukończenia bojowego związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/;
- prognozowanie strat stosownie do rozwoju sytuacji bojowej wojsk według zadań i dni walki ;

- opracowanie zapotrzebowań dotyczących uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej i przesyłanie ich do sztabu wyższego ;
- sporządzanie wykazów uzupełniania strat w związkach taktycznych /oddziałach/ przekazywanie ich Komendantowi Armijnego /dywizyjnego/ Punktu Rozdzielczego do realizacji oraz powiadamianie sztabów związków taktycznych /oddziałów/ o terminie i miejscu odbioru uzupełnienia ;
- przedstawianie propozycji szefowi sztabu w zakresie uzupełnienia strat i obsady personalnej kadry dowódczo-sztabowej;
- bezpośrednie kierowanie działalnością APRd /DPRd/.

§ 5. Komendant APRd /DPRd, BPRd/ - jest bezpośrednim wykonawcą w zakresie uzupełnienia strat stanem osobowym w związkach operacyjnych /związkach taktycznych/. Podlega on szefowi oddziału /wydziału/ organizacji i uzupełnień i wykonuje jego polecenia w zakresie organizacji, kierowania i uzupełniania strat w związkach taktycznych /oddziałach/. W tym celu rozwija APRd /DPRd, BPRd/ w rejonie KSD związku operacyjnego /związku taktycznego/ i kieruje jego pracą.

Do podstawowych zadań APRd /DPRd, BPRd/ - należy :

- przyjmowanie przybyłych z okręgowego Punktu Przesyłkowego /OPP/, punktów rozdzielczych systemu polowego /FPRd, APRd/ i innych organów uzupełnienia oddziałów /pododdziałów/ i grup uzupełnienia ;
- przyjmowanie i selekcjonowanie żołnierzy przybyłych z rubieży zaporowych, stref kontroli i kierowania ruchu wojsk, ze szpitali, pododdziałów uzdrowieńców oraz z rozbitych związków taktycznych i oddziałów ;
- prowadzenie ewidencji, zapewnienie wyżywienia, odpoczynku i pomocy medycznej ;
- rozdzielanie i przekazywanie żołnierzy uzupełnienia przedstawicielom organicznych i przydzielonych związków taktycznych /oddziałów/.

§ 6. Sztab związku operacyjnego /związku taktycznego/ opracowuje plan uzupełniania strat, w którym ujmuje się :

- ogólne położenie wojsk własnych i przedni skraj nieprzyjaciela ;
- rozmieszczenie stanowisk dowodzenia SD, KSD/, APRd, DPRd /DPRd/ i oś przesunięcia ;
- rejony odtwarzania zdolności bojowej ;
- drogi dowozu uzupełnienia, czas i miejsce przybycia ;
- stacje wyładownicze do rozładowania przyjmowanego uzupełnienia;
- organizacja, skład i zadania APRd /DPRd, BPRd/ ;
- inne niezbędne dane.

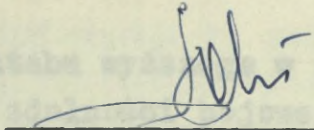
Plan uzupełniania strat opracowuje się graficznie na mapie, uzupełnia się go odpowiednimi dokumentami ewidencyjnymi.

----- XXX -----

U z a s a d n i e n i e :

Uzupełnienie strat odbywa się w ramach odtwarzania zdolności bojowej wojsk i dlatego też wynika konieczność przeprowadzenia manewru ocalałych sił i środków /rozbitych bronią jądrową/ dla organizacji organizmów zbiorczych oraz uzupełnienie walczących wojsk nowymi siłami w celu przywrócenia zdolności bojowej. Zorganizowany system uzupełnienia strat stawia przed sztabami szereg dodatkowych zadań, które w dotychczasowym regulaminie nie były uwzględniane.

W świetle powyższego widzę konieczność uzupełnienia projektu regulaminu przedstawionym rozdziałem.

płk dypl. Kazimierz ZDANIAK

Propozycje uzupełnienia do projektu
REGULAMINU SŁUŻBY SZTABÓW W POLU.

Proponuje umieszczenie w projekcie regulaminu nowego rozdziału lub podrozdziału w rozdziale ZABEZPIECZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH o następującym brzmieniu :

" UZUPEŁNIENIE STRAT W CZASIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH "
o następującej treści :

§ 1. Uzupełnienie strat w stanie osobowym i sprzęcie bojowym jest jednym z elementów odtwarzania i utrzymania zdolności bojowej wojsk na polu walki i ma na celu stworzenie warunków do pomyślnego prowadzenia działań bojowych. Uzupełnienie strat przeprowadza się systemem awaryjnym, bieżącym i kompleksowym :

- Systemem awaryjnym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne/ grupami specjalistów wojskowych w rejonach mobilizacji oraz na drogach marszu w toku przegrupowania do rejonów wyjściowych.
- Systemem bieżącym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne/ grupami specjalistów wojskowych w toku działań bojowych w celu wyrównywania codziennych strat.
- Systemem kompleksowym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne i operacyjne/ w drodze wymiany /zastępowania/ wyeliminowanych z walki pododdziałów, oddziałów i sztabów analogicznymi, w pełni uzbrojonymi jednostkami /zespołami/ organizacyjnymi.

§ 2. Sztab związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/ jest głównym organizatorem planowania i kierowania uzupełnieniem strat w oddziałach /pododdziałach/ zgodnie z decyzją dowódcy.

Sztab powinien :

- znać zamiar dowódcy i sztabu wyższego w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ;
- znać aktualne ukończenie związku taktycznego /oddziału/ i ich stopień zdolności bojowej ;
- przewidywać zmiany w ukończeniu związku taktycznego /oddziałów i pododdziałów/ oraz możliwości ich ukończenia ;

- planować i kierować uzupełnieniem strat i odtwarzaniem zdolności bojowej związku taktycznego /oddziałów i pododdziałów/ ;
- wydawać zarządzenia oddziałom /pododdziałom/ w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ;
- organizować pracę dywizyjnego /armijnego/ punktu rozdzielczego /DPRd, APRd/ ;
- przedstawiać meldunki sztabowi wyższemu, informować dowódców i sztaby podległych związków taktycznych /oddziałów i pododdziałów/ oraz szefów rodzajów wojsk i służb o sytuacji w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ;
- kontrolować przebieg uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej w związkach taktycznych /oddziałach, pododdziałach/ i udzielać im pomocy.

§ 3. Szef sztabu związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/ ponosi pełną odpowiedzialność za organizację oraz planowanie uzupełniania strat i odtwarzanie zdolności bojowej związków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/. Jest on obowiązany zawsze znać stopień ukończenia związków taktycznych /oddziałów i pododdziałów/, przewidywać możliwe zmiany oraz możliwości odtwarzania zdolności bojowej. Być w gotowości do złożenia propozycji /meldunku/ dowódcy o stanie ukończenia i zdolności bojowej związków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/. Znać zadanie i zamiar dowódcy, wydawane przez niego rozkazy i zarządzenia dotyczące uzupełniania wojsk oraz organizować kontrolę ich wykonania. Organizować i kierować pracą APRd /DPRd/.

§ 4. Oddział /wydział/ organizacji i uzupełnień /kadr/ jest bezpośrednim organem wykonawczym sztabu związku operacyjnego /związku taktycznego/ i do jego obowiązku należy :

- zbieranie i analizowanie informacji od walczących wojsk o ukończeniu bojowym i potrzebach uzupełniania strat ;
- prowadzenie na bieżąco aktualnej ewidencji ukończenia bojowego związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/;
- prognozowanie strat stosownie do rozwoju sytuacji bojowej wojsk według zadań i dni walki ;

- opracowanie zapotrzebowań dotyczących uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej i przesyłanie ich do sztabu wyższego ;
- sporządzanie wykazów uzupełniania strat w związkach taktycznych /oddziałach/ przekazywanie ich Komendantowi Armijnego /dywizyjnego/ Punktu Rozdzielczego do realizacji oraz powiadamianie sztabów związków taktycznych /oddziałów/ o terminie i miejscu odbioru uzupełnienia ;
- przedstawianie propozycji szefowi sztabu w zakresie uzupełnienia strat i obsady personalnej kadry dowódczo-sztabowej;
- bezpośrednie kierowanie działalnością APRd /DPRd/.

§ 5. Komendant APRd /DPRd, BPRd/ - jest bezpośrednim wykonawcą w zakresie uzupełnienia strat stanem osobowym w związkach operacyjnych /związkach taktycznych/. Podlega on szefowi oddziału /wydziału/ organizacji i uzupełnień i wykonuje jego polecenia w zakresie organizacji, kierowania i uzupełniania strat w związkach taktycznych /oddziałach/. W tym celu rozwija APRd /DPRd, BPRd/ w rejonie KSD związku operacyjnego /związku taktycznego/ i kieruje jego pracą.

Do podstawowych zadań APRd /DPRd, BPRd/ - należy :

- przyjmowanie przybyłych z okręgowego Punktu Przesyłkowego /OPP/, punktów rozdzielczych systemu polowego /FPRd, APRd/ i innych organów uzupełnienia oddziałów /pododdziałów/ i grup uzupełnienia ;
- przyjmowanie i selekcjonowanie żołnierzy przybyłych z rubieży zaporowych, stref kontroli i kierowania ruchu wojsk, ze szpitali, pododdziałów uzdrowieńców oraz z rozbitych związków taktycznych i oddziałów ;
- prowadzenie ewidencji, zapewnienie wyżywienia, odpoczynku i pomocy medycznej ;
- rozdzielenie i przekazywanie żołnierzy uzupełnienia przedstawicielom organicznych i przydzielonych związków taktycznych /oddziałów/.

§ 6. Sztab związku operacyjnego /związku taktycznego/ opracowuje plan uzupełniania strat, w którym ujmuje się :

- ogólne położenie wojsk własnych i przedni skraj nieprzyjaciela ;
- rozmieszczenie stanowisk dowodzenia SD, KSD/, APRd, DPRd /DPRd/ i oś przesunięcia ;
- rejony odtwarzania zdolności bojowej ;
- drogi dowozu uzupełnienia, czas i miejsce przybycia ;
- stacje wyładownicze do rozładowania przyjmowanego uzupełnienia;
- organizacja, skład i zadania APRd /DPRd, BPRd/ ;
- inne niezbędne dane.

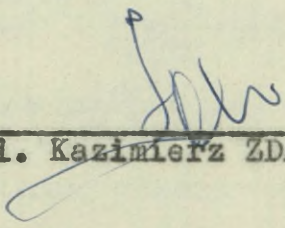
Plan uzupełniania strat opracowuje się graficznie na mapie, uzupełnia się go odpowiednimi dokumentami ewidencyjnymi.

----- XXX -----

Uzasadnienie :

Uzupełnienie strat odbywa się w ramach odtwarzania zdolności bojowej wojsk i dlatego też wynika konieczność przeprowadzenia manewru ocalałych sił i środków /rozbitych bronią jądrową/ dla organizacji organizmów zbiorczych oraz uzupełnienie walczących wojsk nowymi siłami w celu przywrócenia zdolności bojowej. Zorganizowany system uzupełnienia strat stawia przed sztabami szereg dodatkowych zadań, które w dotychczasowym regulaminie nie były uwzględniane.

W świetle powyższego widzę konieczność uzupełnienia projektu regulaminu przedstawionym rozdziałem.

płk dypl. Kazimierz ZDANIAK

Str. punkt	Treść dotychczasowego regulaminu	Punkt	Proponowana treść nowego regulaminu	Podstawa formalna-prawna lub uzasadnienie treści zmian	UWAGI
1.	2.	3.	4.	5.	6.
		1	<p>Rozdział :</p> <p>" UZUPEŁNIENIE STRAT W CZASIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH "</p>	<p>Wytyczne Sztabu Generalnego cz.VIII/MOB. /Szt.Gen. 667/73/.</p>	
			<p>Uzupełnienie strat w stanie osobowym i sprzęcie bojowym jest jednym z elementów odtwarzania i utrzymania zdolności bojowej wojsk na polu walki i ma na celu stworzenie warunków do pomyślnego prowadzenia działań bojowych. Uzupełnienie strat przeprowadza się systemem awaryjnym, bieżącym i kompleksowym.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Systemem awaryjnym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne/ grupami specjalistów wojskowych w rejonach mobilizacji oraz na drogach marszu w toku przegrupowania do rejonów wyjściowych. - Systemem bieżącym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne/ grupami specjalistów wojskowych w toku działań bojowych w celu wyrównywania codziennych strat. - Systemem kompleksowym uzupełnia się oddziały /związki taktyczne i operacyjne/ w drodze wymiany /zastępowania/ wyeliminowanych z walki pododdziałów, oddziałów i sztabów analogicznymi, w pełni uzbrojonymi jednostkami /zespołami/ organizacyjnymi. 		
		2	<p>Sztab związku operacyjnego/związku taktycznego, oddziału/ jest głównym organizatorem planowania i kierowania uzupełnianiem strat w oddziałach /pododdziałach/ zgodnie z decyzją dowódcy.</p> <p>Sztab powinien :</p> <ul style="list-style-type: none"> - znać zamiar dowódcy i sztabu wyższego w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ; - znać aktualne ukończenie związku taktycznego /oddziału/ i ich stopień zdolności bojowej ; - przewidywać zmiany w ukończeniu związku taktycznego /oddziałów i pododdziałów/ oraz możliwości ich ukończenia ; - planować i kierować uzupełnieniem strat i odtwarzaniem zdolności bojowej związku taktycznego /oddziałów i pododdziałów/ ; - wydawać zarządzenia oddziałom /pododdziałom/ w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ; - organizować pracę dywizyjnego /armijnego/ punktu rozdzielczego /DPRd, APRd/ ; - przedstawiać meldunki sztabowi wyższemu, informować dowódców i sztaby podległych związków taktycznych 		

2.

3.

4.

5.

6.

/ oddziałów i pododdziałów/ oraz szefów rodzajów i służb o sytuacji w zakresie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej ;

- kontrolować przebieg uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej w związkach taktycznych /oddziałach, pododdziałach/ i udzielać im pomocy.

3

Szef Sztabu związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/ ponosi pełną odpowiedzialność za organizację oraz planowanie uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej związków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/. Jest on obowiązany zawsze znać stopień ukończenia związków taktycznych /oddziałów i pododdziałów/, przewidywać możliwe zmiany oraz możliwości odtwarzania zdolności bojowej. Być w gotowości do złożenia propozycji /meldunku/ dowódcy o stanie ukończenia i zdolności bojowej związków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/. Znać zadanie i zamiar dowódcy, wydawane przez niego rozkazy i zarządzenia dotyczące uzupełnienia wojsk oraz organizować kontrolę ich wykonania. Organizować i kierować pracą APRd /DPRd/.

4

Oddział /wydział/ organizacji i uzupełnień /kadr/ jest bezpośrednim organem wykonawczym sztabu związku operacyjnego /związku taktycznego/ i do jego obowiązku należy :

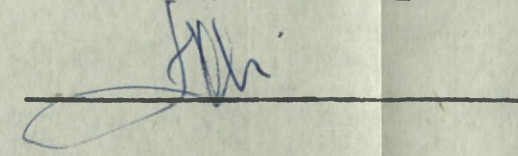
- zbieranie i analizowanie informacji od walczących wojsk o ukończeniu bojowym i potrzebach uzupełniania strat ;
- prowadzenie na bieżąco aktualnej ewidencji ukończenia bojowego związku operacyjnego /związku taktycznego, oddziału/ ;
- prognozowanie strat stosownie do rozwoju sytuacji bojowej wojsk według zadań i dni walki ;
- opracowanie zapotrzebowań dotyczących uzupełniania strat i odtwarzania zdolności bojowej i przesyłanie ich do sztabu wyższego ;
- sporządzanie wykazów uzupełniania strat w związkach taktycznych /oddziałach/ przekazywanie ich Komendantowi Armijnego /dywizyjnego/ Punktu Rozdzielczego do realizacji oraz powiadamianie sztabów związków taktycznych /oddziałów/ o terminie i miejscu odbioru uzupełnienia;
- przedstawianie propozycji szefowi sztabu w zakresie uzupełniania strat i obsady personalnej kadry dowódczo-sztabowej ;
- bezpośrednie kierowanie działalnością APRd /DPRd/.

5

Komendant APRd /DPRd, BPRd/ - jest bezpośrednim wykonawcą w zakresie uzupełniania strat stanem osobowym w związkach operacyjnych /związkach taktycznych/. Podlega on szefowi oddziału /wydziału/ organizacji i uzupełnień i wykonuje jego polecenia w zakresie organizacji, kierowania i uzupełniania strat w związkach taktycznych /oddziałach/.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
			<p>W tym celu rozwija APRd /DPRd, BPRd/ w rejonie KSD związku operacyjnego /związku taktycznego/ i kieruje jego pracą.</p> <p>Do podstawowych zadań APRd /DPRd, BPRd/ - należy:</p> <ul style="list-style-type: none">- przyjmowanie przybyłych z okręgowego Punktu Przesyłkowego /OPP/, punktów rozdzielczych systemu polowego /FPRd/, APRd/ i innych organów uzupełniania oddziałów /pododdziałów/ i grup uzupełnienia ;- przyjmowanie i selekcjonowanie żołnierzy przybyłych z rubieży zaporowych, stref kontroli i kierowania ruchem wojsk, ze szpitali, pododdziałów uzdrowieńców oraz z rozbitych związków taktycznych i oddziałów ;- prowadzenie ewidencji, zapewnienie wyżywienia, odpoczynku i pomocy medycznej ;- rozdzielanie i przekazywanie żołnierzy uzupełnienia przedstawicielom organicznych i przydzielonych związków taktycznych /oddziałów/.		
		6	<p>Sztab związku operacyjnego /związku taktycznego/ opracowuje plan uzupełniania strat, w którym ujmuje się :</p> <ul style="list-style-type: none">- ogólne położenie wojsk własnych i przedni skraj nieprzyjaciela ;- rozmieszczenie stanowisk dowodzenia /SD, KSD/, APRd, DPRd /BPRd/ i oś przesunięcia ;- rejony odtwarzania zdolności bojowej ;- drogi dowozu uzupełnienia, czas i miejsce przybycia ;- stacje wylądowcze do rozładowania przyjmowanego uzupełnienia ;- organizacja, skład i zadania APRd/DPRd/, BPRd/ ;- inne niezbędne dane. <p>Plan uzupełniania strat opracowuje się graficznie na mapie, uzupełnia się go odpowiednimi dokumentami ewidencyjnymi.</p>		

ZASTĘPCA SZEFA K-22

Warszawa, dnia 29.10.1976 rok.

Katedra

Teorii Kierowania i Informatyki

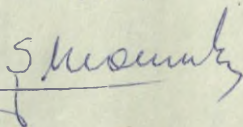
W ostatnim okresie wprowadzono wiele zmian w organizacji obrony przeciwlotniczej. Zmiany te uwzględniają postęp w rakietyzacji wojsk OPL.

Wobec szczególnej roli OPL na współczesnym polu bitwy oraz wzrastającego nasycenia wojsk wysoce efektywnymi środkami OPL, działania bojowe sił i środków OPL stanowiące część składową walki ogólnowojskowej, zakwalifikowano do rodzajów działań bojowych. Powszechną OPL natomiast uznano jako elementarną część składową zabezpieczenia działań bojowych i odpowiedzialnością za jej organizację i realizację obarczono dowódców ogólnowojskowych. Podstawa Zarządzenia Głównego Inspektora Szkolenia nr. pf 68 z dnia 24.06.1976 r.

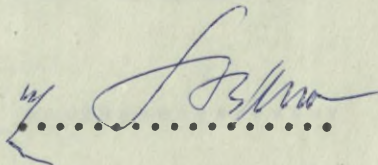
Wobec powyższego zaistniała konieczność przedstawienia w nowym świetle zagadnień OPL i powszechnej obrony przeciwlotniczej w opracowanych dokumentach.

Wnioski wynikające z wprowadzonych zmian zostały ujęte w projekcie nowego regulaminu służby sztabów w polu.

Opracował:

 S. Musiał

SZEF KATEDRY TWOPL

Warszawa, dnia 29.10.1976 rok.

Katedra

Teorii Kierowania i Informatyki

W ostatnim okresie wprowadzono wiele zmian w organizacji obrony przeciwlotniczej. Zmiany te uwzględniają postęp w rakietyzacji wojsk OPL.

Wobec szczególnej roli OPL na współczesnym polu bitwy oraz wzrastającego nasycenia wojsk wysoce efektywnymi środkami OPL, działania bojowe sił i środków OPL stanowiące część składową walki ogólnowojskowej, zakwalifikowano do rodzajów działań bojowych. Powszechną OPL natomiast uznano jako elementarną część składową zabezpieczenia działań bojowych i odpowiedzialnością za jej organizację i realizację obarczono dowódców ogólnowojskowych. Podstawa Zarządzenia Głównego Inspektora Szkolenia nr. pf 68 z dnia 24.06.1976 r.

Wobec powyższego zaistniała konieczność przedstawienia w nowym świetle zagadnień OPL i powszechnej obrony przeciwlotniczej w opracowanych dokumentach.

Wnioski wynikające z wprowadzonych zmian zostały ujęte w projekcie nowego regulaminu służby sztabów w polu.

SZEF KATEDRY TWOPL

opracował:

S. Musiał

.....

1	2	3	4	5	6
78.147	OBRONA PRZECIWLOTNICZA Przepisać z regulaminu	n	POWSZECHNA OBRONA PRZECIWLOTNICZA Osłonę wojsk przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza zapewniają przede wszystkim wojska OPL z wydzielonymi siłami lotnictwa myśliwskiego. Nie zależnie od tej osłony wszyscy dowódcy w każdej sytuacji i położeniu organizują powszechną OPL. Stanowi ona jeden z elementów zabezpieczenia działań bojowych mających na celu uchylenie się wojsk przed rozpoznaniem i uderzeniami przeciwnika z powietrza oraz zmniejszenia efektów jego działań. Powszechną OPL organizuje się głównie przy pomocy broni strzeleckiej i pokładowej oraz przy stosowaniu takich zabiegów jak: maskowanie, rozbudowa inżynieryjna terenu i rozśrodkowanie. Do zwalczania śmigłowców w ramach powszechnej OPL mogą być również wykorzystane armaty czołgowe, artyleria naziemna i przeciwpancerne pociski kierowane. Ogień dyżurnych pododdziałów ogólnowojskowych i rodzajów wojsk wyznaczonych do zwalczania środków w napadu powietrznego prowadzi się w/g określonych ustaleń obejmujących: wyznaczanie sektorów ognia i rozpoznania, wysokości na których w pierwszej kolejności należy otwierać ogień, stopni gotowości bojowej, zużycie amunicji, ograniczenia ze względu na maskowanie i bezpieczeństwo własnego lotnictwa oraz sygnały. Skuteczność powszechnej OPL zależy w dużej mierze od właściwej organizacji rozpoznania, ostrzegania i alarmowania o nalotach środków napadu powietrznego. W wytycznych dowódców w zakresie powszechnej obrony przeciwlotniczej przekazuje się: - zakres wykorzystania etatowej broni strzeleckiej, pokładowej i artyleryjskiej do walki ze środkami napadu powietrznego przeciwnika;	Biuletyn Informacyjny nr 4/113/ 1973 r.	

1

2

3

4

5

6

- zakres realizacji takich przedsięwzięć jak: maskowanie rozśrodkowanie, wykorzystanie ochronnych i maskujących właściwości terenu i likwidacji skutków uderzeń nieprzyjaciela powietrznego;
- sposób organizacji rozpoznania wzrokowego i alarmowania."

płk Kazimierz Szymański

K. Szymański

SZEF KATEDRY TWOPL

K. Szymański

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

PUNKTY DOWODZENIA

n

Przy stanowiskach dowodzenia frontu i armii organizuje się ośrodki kierowania obroną przeciwlotniczą /OK OPL/ a w dywizjach ogólnowojskowych i oddziałach - punkty kierowania obroną przeciwlotniczą /PK OPL/. W froncie i armii, dla zapewnienia ciągłości kierowania systemem obrony przeciwlotniczej, ^{organizacji} wyznacza się dwa OK OPL, czynne na przemian.

Ośrodki kierowania OPL frontu /armii/ rozwija się na Bazie ^{sil. i środków podległych jednostkom wojsk OPL i szefostwa wojsk OPL} stanowisk dowodzenia OPL i szefostw wojsk OPL-tych związków oraz posterunków radiolokacyjnych prt i brt. Obsadę punktów kierowania OPL dywizji stanowią kompanie dowodzenia i rozpoznania OPL i oficerowie OPL dywizji, zaś w podległych im oddziałach ogólnowojskowych - szefowie OPL i drużyny dowodzenia OPL pułków.

W wewnętrznej strukturze OK OPL występują centra: planowania, kierowania OPL i rozpoznania radiolokacyjnego oraz element dowodzenia bojowego LM.

Do zadań OK OPL /PK OPL/ należą: znajomość sytuacji ogólnej i powietrznej, położenia i stanu gotowości bojowej oddziałów OPL, planowanie, organizacja OPL i kierowanie OPL, powiadamianie wojsk OPL i LM o sytuacji powietrznej, informowanie sztabów o zagrożeniu z powietrza oraz uprzedzanie o przelotach własnego lotnictwa.

W celu zapewnienia ciągłej pracy na czynnym rozwiniętym OK OPL stosuje się zmianowość na poszczególnych stanowiskach funkcyjnych.

Podczas przesunięć punktu kierowania OPL dywizji kierowanie OPL może być okresowo przekazane na SD dywizyjnego pułku artylerii przeciwlotniczej.

Biuletyn Informacyjny
nr 4/113/ 1973 r,
Biuletyn Informacyjny
nr 1/119/ 1975 r.

płk Kazimierz Szymański

K. Szymański

SZEF KATEDRY TWOPL

K. Szymański

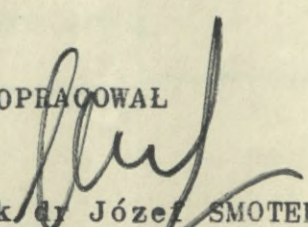
TEORETYCZNE UZASADNIENIE POTRZEB WPROWADZENIA ZMIAN W ROZDZIALE
III REGULAMINU SŁUŻBY POŁOWEJ SZTABÓW

Regulamin służby polowej sztabów ,wydany przez MON w 1966 r., w rozdziale III, mówiącym o punktach dowodzenia i organizacji pracy na nich, zawiera szereg wydzielonych stwierdzeń dotyczących wyłącznie systemu dowodzenia obroną powietrzną kraju. Od czasu wydania wyżej wymienionego regulaminu, w wojskach obrony powietrznej kraju zaszły istotne zmiany w systemie dowodzenia obroną powietrzną kraju, które zostały już wprowadzone do praktycznej, codziennej działalności bojowej wojsk OPK. Już na obecnym etapie szereg sformułowań zawartych w regulaminie jest nieaktualnych. Powoduje to wiele utrudnień w praktycznej działalności szkoleniowej szczególnie innych rodzajów sił zbrojnych a przede wszystkim u słuchaczy akademii wojskowych studiujących zaocznie.

Ponieważ w dalszym ciągu w systemie dowodzenia obroną powietrzną zachodzą i będą zachodziły zmiany, mające na celu jego doskonalenie, uważamy za stosowne wniesić do nowo opracowywanego regulaminu służby polowej sztabów, nowych sformułowań dotyczących systemu dowodzenia obroną powietrzną kraju, ukazujących stan bieżący i perspektywiczny tj. na lata osiemdziesiąte.

Wniesienie nowych sformułowań do regulaminu służby polowej sztabów przyczyni się do jednolitego zrozumienia idei systemu dowodzenia obroną powietrzną kraju, przez wszystkie rodzaje sił zbrojnych Wojska Polskiego.

OPRACOWAŁ

płk dr Józef SMOTER

SZEF KATEDRY WOJSK OPK

płk doc. dr Jan UCHAŃSKI

PROPONOWANE POPRAWKI DO ROZDZIAŁU II REGULAMINU SŁUŻBY POŁOWEJ SZTABÓW

Str.	Treść dotychczasowa	Str.	Treść proponowana	Podstawa formalno-prawna lub uzasadnienie proponowanej treści	U W A G I
1	2	3	4	5	6
21 26	- w wojskach obrony powietrznej kraju- stanowisko dowodzenia, pomocnicze połączone stanowisko dowodzenia, pomocnicze stanowisko dowodzenia, zapasowe stanowisko dowodzenia, a w związkach operacyjnych również kwatermistrzowskie stanowisko dowodzenia.	21 26	- w wojskach obrony powietrznej kraju- centralne stanowisko dowodzenia dowódcy wojsk OPK, stanowiska dowodzenia korpusów OPK, zapasowe stanowisko dowodzenia, połączone stanowisko dowodzenia pododdziałów, oddziałów i związków taktycznych korpusów OPK /PŁSD/.	System dowodzenia obroną powietrzną kraju.Syg.OPK 453/71 str.7 punkt 1.	wybrano
23 30	W wojskach obrony powietrznej kraju oprócz pomocniczego stanowiska dowodzenia organizuje się pomocnicze połączone stanowisko dowodzenia korpusu OPK /PPSD/. Powstaje ono z połączenia stanowisk dowodzenia oddziałów lub związków taktycznych artylerii rakietowej, lotnictwa myśliwskiego i wojsk radiotechnicznych. Pomocnicze stanowisko dowodzenia i pomocnicze połączone stanowisko dowodzenia korpusu OPK są elementami stałymi systemu dowodzenia, pracującymi ciągle.	21 26	Powstają one z połączenia stanowisk dowodzenia pododdziału wojsk radiotechnicznych, oddziału lotnictwa myśliwskiego oraz oddziału /związku taktycznego/ wojsk rakietowych i artylerii OPK.	System dowodzenia obroną powietrzną kraju. Syg.OPK 453/71 str.10 punkt 2.1.	Treść punktu powinna stanowić rozwinięcie punktu 26 ze str.21 wybrano
25 32	Zapasowe stanowisko dowodzenia i wysunięte punkty naprowadzania różnych szczebli dowodzenia wojsk obrony powietrznej kraju także mają charakter stacjonarny, są zorganizowane, kompletnie wyposażone w sprzęt i środki łączności, gotowe do natychmiastowego uruchomienia.	25 32	Zapasowe stanowiska dowodzenia wojsk obrony powietrznej kraju także mają charakter stacjonarny, są zorganizowane, kompletnie wyposażone w sprzęt i środki łączności, gotowe do natychmiastowego uruchomienia.	Wydawnictwo OPK.Syg.OPK 453/71 dotyczące systemu dowodzenia, obroną powietrzną kraju nie przewiduje organizacji wysuniętych punktów naprowadzania.	wybrano

1 27 35	2 W wojskach obrony powietrznej kraju stanowisko dowodzenia przesuwa się na rozkaz wyższego przełożonego.	3 27 35	4 W wojskach obrony powietrznej kraju stanowisko dowodzenia przekazuje do- wodzenie na zapasowe stanowisko dowo- dzenia na rozkaz wyższego przełożonego.	5 W wojskach OPK stanowisk do- wodzenia nie przesuwa się, gdyż są to obiekty stacjonar- ne.	6 To jest nie zgodne z autorem i nie jest to w regulaminie i a pozostałe nie mać part 31 w art 27.
---------------	--	---------------	---	---	--

OPRACOWAŁ :

[Signature]
płk dr. Jozef S M O T E R

SZEF KATEDRY WOJSK OPK

[Signature]
płk doc. dr Jan UCHAŃSKI

SZEF KATEDRY PRZEDSIĘWZIĘCIA

[Signature]
płk doc. dr Roman DWORKI

Wykonali:

płk dr Józef KURKUS
płk mjr inż. Jan BRZEK
płk mjr inż. Stefan BŁASZCZYK

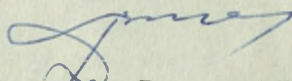
KATEDRA SŁUŻBY SZTABÓW, KIEROWANIA I INFORMATYKI

płk Sylwester PIOTROWSKI

W dotychczasowym regulaminie w rozdziale VI zastosowano zasadę ujmowania kolejno w oddzielnych punktach różnych rodzajów "Zabezpieczenia działań bojowych" za wyjątkiem punktu 11 "Zabezpieczenie nawigacyjne, radiotechniczne i lotniczo techniczne". W nowelizowanym regulaminie proponuje się zachować wspomnianą wyżej zasadę bez wyjątków, a więc oddzielnie ujęcie "Zabezpieczenia nawigatorskiego" /dotychczas-nawigacyjnego/, "Zabezpieczenia inżynieryjno-lotniczego" /dotychczas lotniczo technicznego/ oraz "Zabezpieczenia radiotechnicznego i ubezpieczenia lotów" /dotychczas radioelektronicznego/.

Powyższa propozycja wprowadza zgodność podziału oraz nazewnictwa przyjętego w obowiązującym w Wojskach Lotniczych i w Wojskach Obrony Powietrznej Kraju, "Regulaminie Wykonywania lotów w lotnictwie wojskowym" /RWL-74/ MON. Dowództwo Wojsk Lotniczych. Lot 1589 str. 337-348, a ponadto propozycja ta czyni bardziej przejrzystą i jednolicie ujmowaną treść nowelizowanego "Regulaminu służby sztabów w polu". W załączeniu przesyłam treść proponowanych zmian.

SZEF KATEDRY PRZEDMIOTÓW SPECJALNYCH

płk doc. dr Roman DWORAK

Wykonali:

płk dr Jerzy KURKUS

płk mgr inż. Adam ZACZEK

ppłk dypl. Stefan RĘKAS

Str. punkt	Treść dotychczasowego regulaminu	Punkt	Proponowana treść nowego regulaminu	Podstawa formalno-prawna lub uzasadnienie treści zmian	Uwagi
1	2	3	4	5	6
93.11	ZABEZPIECZENIE NAWIGACYJNE, RADIOELEKTRONICZNE I LOTNICZO-TECHNICZNE	11 n	<u>ZABEZPIECZENIE NAWIGATORSKIE</u>	1. Proponowana zmiana treści ujmuje całość zagadnienia zgodnie z Regulaminem Służby Nawigatorskiej Lotnictwa Wojskowego MON Lot.990/67 str.9-20.	
93.177	Zabezpieczenie nawigacyjne działań bojowych organizuje i realizuje służba nawigacyjna związków operacyjnych /związków taktycznych i oddziałów lotniczych/ przy współdziałaniu służb ubezpieczenia lotów, radiotechnicznej, lotniczo-inżynierskiej, uzbrojenia, łączności i innych. Zabezpieczenie nawigacyjne polega na: dokładnym i pewnym prowadzeniu samolotów /śmigłowców/ po wyznaczonych trasach, zapewnieniu ich wyjścia we właściwym czasie na nakazane obiekty /cele/; zapewnieniu celności i skuteczności bombardowania /torpedowania, minowania/ i wyrzucania rakiet skrzydlatych do celów naziemnych i morskich; zapewnieniu zrzutu /wysadzenia/ desantów powietrznych w nakazanych rejonach; doprowadzeniu samolotów /śmigłowców/ na lotnisko lądowania. W czasie organizowania zabezpieczenia nawigacyjnego starszy nawigator otrzymuje od dowódcy lub szefa sztabu dane o rejonie	177	<u>Nawigatorskie zabezpieczenie działań bojowych lotnictwa obejmuje całokształt przedsięwzięć związanych z dostarczeniem dowódcy lotniczego oddziału /związku taktycznego/ nawigatorskich danych i propozycji do powzięcia optymalnej decyzji na wykonanie zadania, nawigatorskim przygotowaniu personelu latającego i naziemnego do działań zgodnie z decyzją dowódcy oraz kierowaniem podczas trwania działań bojowych lotnictwa, ich właściwym przebiegiem pod względem nawigatorskim. Ponadto obejmuje ono kształtowanie optymalnej sytuacji taktyczno-nawigacyjnej drogą teoretycznego i praktycznego szkolenia personelu latającego i naziemnego związanego z nawigowaniem statków powietrznych, naprowadzaniem lotnictwa na cele powietrzne, naziemne i nawodne, bombardowaniem, torpedowaniem i minowaniem z powietrza oraz z desantowaniem, a także</u>		

1	2	3	4	5	6
	<p>przyszłych działań bojowych, zadaniu własnego, a w razie potrzeby i współdziałających związków operacyjnych /związków taktycznych/ lotnictwa, przewidywane zmiany w bazowaniu i terminy gotowości lotnictwa do działań bojowych. Starszy nawigator wspólnie z innymi służbami określa zakres i terminy wykonania przedsięwzięć zabezpieczenia nawigacyjnego i radioelektronicznego działań bojowych.</p>		<p>wykorzystaniem środków ubezpieczenia lotów. Za stan nawigatorskiego zabezpieczenia działań bojowych lotnictwa odpowiada dowódca lotniczego oddziału /związku taktycznego/. Realizację zaś przedsięwzięć zakresu tego zabezpieczenia zajmuje się przede wszystkim służba nawigatorska.</p>		
94.179	<p>Zabezpieczenie lotniczo-techniczne działań bojowych związków operacyjnych /związków taktycznych, oddziałów/ lotnictwa organizują starsi inżynierowie. Ma ono zapewnić stałą sprawność i gotowość bojową sprzętu lotniczego, niezawodne jego działanie w czasie lotu oraz przygotować personel latający i techniczny do prawidłowej eksploatacji i naprawy tego sprzętu w każdej sytuacji bojowej. Zadania zabezpieczenia lotniczo-technicznego działań bojowych stawiają dowódcy swym starszym inżynierom osobiście lub przez sztab. Podają w nich: zadania wykonywane przez związki taktyczne /oddziały/</p>	12 n 179	<p>ZABEZPIECZENIE INŻYNIERYJNO-LOTNICZE². Zabezpieczenie inżyniersko-lotnicze działań bojowych związków operacyjnych /związków taktycznych, oddziałów/ lotnictwa organizują ich dowódcy, a realizuje podległy skład osobowy służby inżyniersko-lotniczej zgodnie z podjętą decyzją dowódcy oraz opracowanym przez sztab i zatwierdzonym planem operacji /działań bojowych/ lotnictwa przestrzegając wskazówki i wymagania zawarte w Instrukcji Służby Inżyniersko-Lotniczej.³ Do ważniejszych przedsięwzięć inżyniersko-lotniczego zabezpieczenia działań bojowych zalicza się:</p>	<p>2. Regulamin wykonywania lotów w lotnictwie wojskowym /RWL-74/ wydanie MON-DWL Lot.1589/74. Str.337-348.</p> <p>3. Instrukcja Służby Inżyniersko-Lotniczej wydanie MON-JL Lot.915/66 wraz z uzupełnieniami odnośnych rozkazów i zarządzeń DWL. Str.7-16.</p>	

1 2 3 4 5 6
lotnictwa, resurs poszczególnych rodzajów
związków taktycznych i oddziałów lotnictwa,
manewr lotniskowy, terminy przybycia no-
wych oddziałów lotnictwa i uzupełnienia
samolotów.

- doprowadzenie sprzętu lotniczego do
stanu pełnej gotowości bojowej do
rozpoczęcia działań bojowych. W tym
samoloty /śmigłowce/ bojowe mają za-
ładowaną amunicję lotniczą i są w
ciągłej gotowości do lotu w celu
wykonania zadania bojowego przez
załogi latające;
- niezwłoczne odtwarzanie stanu pełnej
gotowości bojowej sprzętu lotniczego
po poprzedzającym locie bojowym
z uwzględnieniem nakazanych zmian
wariantu uzbrojenia i amunicji
lotniczej do następnego lotu bojo-
wego;
- przedsięwzięcia warunkujące możliwości
pełnego wykorzystania osiągnięć taktycz-
no-bojowych sprzętu lotniczego, jego
niezawodność oraz prawidłową eksplo-
atację jak również warunkujące możli-
wość utrzymywania tego sprzętu ciągle
w pełnej sprawności technicznej;
- wykonywanie obliczeń inżynieryjno-
nawigacyjnych i ocena możliwości
wykonywania zadań bojowych;

1 2 3 4 5 6

- wykonywanie obliczeń inżyniersko-
operacyjnych i na ich podstawie planowa-
nie potrzeb /sporządzanie zamówień/
amunicji lotniczej i wszelkich środków
materiałowego zabezpieczenia lotów
bojowych, eksploatacji i remontu sprzę-
tu lotniczego na okres planowanej opera-
cji /działań bojowych/.

Będąc odpowiedzialnym za zorganizowanie
inżyniersko-lotniczego zabezpieczenia
działań bojowych dowódca związku operacyj-
nego /związku taktycznego, oddziału/
lotnictwa stawia dowódcom podległych zwią-
zków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/
lotnictwa konkretne zadania inżyniersko-
lotniczego zabezpieczenia działań bojowych
i określa sposób jego realizacji, siły
i środki gromadzone w tym celu, manewrowa-
nie nimi podczas działań bojowych oraz
organizację przygotowania całego stanu
osobowego do działań bojowych i współdzia-
łanie służb lotniczych /wszystko powinno
być ujęte w odpowiednich dokumentach bojo-
wych opracowywanych przez sztab/ natomiast
bezpośredni nadzór i kierowanie inżyniersko-
lotniczym zabezpieczeniem działań bojowych
w jego imieniu poleca swemu zastępcy d/s
techniki i zaopatrzenia i głównemu /starsze-
mu/ inżynierowi, którzy opracowują zamierze-

nia i propozycje w zakresie inżynierijno-
lotniczego zabezpieczenia działań bojowych
do podjęcia decyzji dowódcy. W opracowanie
w/w zamierzeń bazuje się na danych wyjścio-
wych pochodzących z dokumentów sprawozdaw-
czości i obiegu informacji w pionie służb
technicznych i zaopatrzenia lotniczego
/w tym i służby inżynierijno-lotniczej/
oraz na danych wyjściowych określanych
/przekazanych/ przez właściwego dowódcę,

i w tym:

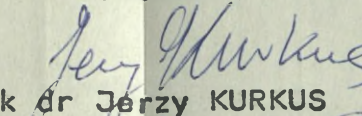
- planowany wysiłek lotnictwa i natężenie
jego działań wg okresów i dni operacji
z określeniem zastosowania wariantów
uzbrojenia sprzętu lotniczego i ro-
dzajów amunicji lotniczej dla poszcze-
gólnych związków taktycznych /oddzia-
łów/ lotnictwa;
- planowany /przewidywany/ manewr lotnis-
kowy oraz manewr posiadanymi siłami
i środkami służby inżynierijno-lotni-
czej;
- plan uzupełnień sił i środków z mobili-
zacji do stanu określonego na czas „W”
oraz uzupełnień przewidywanych strat
bojowych w stanie osobowym i sprzęcie
lotniczym - terminy, ilości, miejsce
przybycia /dostaw/, jakość wyszkolenia
personelu i techniczna sprzętu lotniczego.

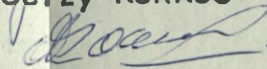
1	2	3	4	5	6
94,178	Zabezpieczenie radioelektroniczne w związkach operacyjnych /związkach taktycznych, oddziałach/ lotnictwa organizuje szef sztabu według wytycznych dowódcy, a bezpośrednimi wykonawcami są: szef łączności, szef wojsk radiotechnicznych i szef służby ubezpieczenia lotów. Organizują oni użycie środków radiotechnicznych do dowodzenia lotnictwem, kierowania samolotami, naprowadzania, wskazywania celów bombardowania, startu i lądowania samolotów oraz do zapewnienia zrzutu /wysadzenia/ desantów powietrznych rozpoznawania własnego lotnictwa i określania jego miejsc znajdowania się.	13 n 178	<u>ZABEZPIECZENIE RADIOTECHNICZNE I UBEZPIECZENIE LOTÓW⁴.</u> Zabezpieczenie radiotechniczne i ubezpieczenie lotów w związkach operacyjnych /związkach taktycznych, oddziałach/ lotnictwa organizuje szef sztabu według wytycznych dowódcy, a bezpośrednimi wykonawcami są: <u>w Wojskach Lotniczych, szef wojsk łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów, w Wojskach Obrony Powietrznej Kraju szef wojsk radiotechnicznych⁵.</u> Organizują oni użycie środków radiotechnicznych do dowodzenia lotnictwem, kierowania samolotami, naprowadzania, wskazywania celów, bombardowania, startu i lądowania samolotów oraz zapewnienia zrzutu /wysadzenia/ desantów powietrznych, rozpoznania własnego lotnictwa i określania jego miejsc znajdowania się.	4. Proponuje się zmianę "zabezpieczenie radioelektroniczne" na "zabezpieczenie radiotechniczne i ubezpieczenie lotów", ponieważ zakres zabezpieczenia radioelektronicznego jest szerszy i obejmuje ponadto rozpoznanie i przeciwdziałanie radioelektroniczne, łączność i inne dziedziny radioelektroniki. łączność i tajne dowodzenie wojskami, rozpoznanie, maskowanie i przeciwdziałanie radioelektroniczne omówione są w niniejszym regulaminie w rozdz.III pkt.2 oraz rozdz.VI kpt.1,6,7. 5. Obowiązująca aktualnie struktura organizacyjna w Wojskach Lotniczych i w Wojskach Obrony Powietrznej Kraju determinuje proponowane nazewnictwo wynikające z zakresu wykonywanych zadań.	

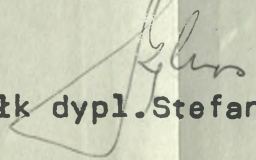
Wydrukowano w 2 egz.

Egz.Nr 1-2 - Kanc.Tajna
Wyk.ppłk Rękas
Druk.DS dnia 26.10.1976 r.
Nr ks.masz.PF813/WL

WYKONALI:

płk dr Jerzy KURKUS

płk mgr.inż.Adam ZACZEK

ppłk dypl.Stefan RĘKAS

BIBLIOTEKA NAUCZNA
Archiwum Dziedzi
Nr ewid. **AF 39998**

Wydrukowano w 2 egz.
Cz. II 2-2 - Kanał Tajny
Wyd. pol. Rekas
Data: 28.10.1976 r.
K. Rekas. P. 13/WL